

สารนิพนธ์

เรื่อง นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจของเวียดนามต่อประเทศเกาหลีใต้

โดย

นางสาวนภสร ศิริ

รหัสนักศึกษา 05590753

สารนิพนธ์วิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

หัวข้อวิจัย	นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจของเวียดนามต่อประเทศเกาหลีใต้
ชื่อนักศึกษา	นางสาวนภสร ศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ศิบดี นพประเสริฐ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจของเวียดนามต่อประเทศเกาหลีใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศและเพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

ผลการศึกษาพบว่าก่อนเวียดนามจะเริ่มนโยบายต่างประเทศ เวียดนามเคยปิดประเทศและได้รับความช่วยเหลือแต่กับประเทศที่ใช้ระบอบการปกครองเดียวกันอย่างสหภาพโซเวียต เมื่อสหภาพโซเวียตล่มสลายทำให้การช่วยเหลือต่าง ๆ หายไปเช่นเดียวกัน ขณะเดียวกันสงครามสั่งสอนกับจีนเพียงจะจบลงทำให้พืชผลทางเศรษฐกิจเสียหาย รวมถึงการลงทุนของภาครัฐที่เน้นการลงทุนไปที่อุตสาหกรรมหนักตามชาติตะวันตกทำให้ความสมดุลของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเลื่อมล้ำกัน ที่สำคัญการบริหารของรัฐที่วางแผนเศรษฐกิจแบบซบซ้อนจนทำให้เศรษฐกิจในประเทศขาดสภาพคล่อง เกิดเงินเฟ้อสูงถึงร้อยละ 500 ณ ตอนนั้นเวียดนามต้องการให้เงินตราต่างประเทศเข้ามาหมุนเวียนในระบบด้วย จึงเกิดนโยบายโด่ยเหมย (Doi Moi) หรือการปฏิรูปทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1986 การปฏิรูปทางเศรษฐกิจนี้ได้นำการเปลี่ยนแปลงสำคัญมาสู่ระบบเศรษฐกิจของเวียดนาม โดยได้เปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจเดิมที่รวมศูนย์จากส่วนกลางมาสู่เศรษฐกิจที่ใช้ระบบกลไกตลาดแต่ระบบใหม่นี้ก็เป็นระบบทุนนิยมของรัฐเป็นระบบเศรษฐกิจกึ่งเสรีเพราะยังคงอยู่ใต้การนำของรัฐ จุดสำคัญของปฏิรูปคือ ส่งเสริมเศรษฐกิจหลายภาค (Multi-Sectorial economy) ได้แก่ ระบบเศรษฐกิจปัจเจกชน เศรษฐกิจระดับครอบครัว นอกเหนือไปจากเศรษฐกิจภาครัฐและเศรษฐกิจระบบรวมกลุ่ม นอกจากนี้ ยังส่งเสริมอุตสาหกรรมเบาแทนอุตสาหกรรมหนัก ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการส่งออก ส่งเสริมนโยบายสัมพันธ์กับต่างประเทศ

หลังจากการประกาศถอนกองกำลังยึดครองจากกัมพูชาในปี ค.ศ.1989 และการลงนามสนธิสัญญาสันติภาพว่าด้วยการแก้ไขปัญหากัมพูชา ณ กรุงปารีส ในเดือนตุลาคม ปี ค.ศ.1991 ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญที่ผลักดันเวียดนามให้สามารถเข้าหาและได้การต้อนรับเข้าสู่ประชาคมโลกได้เร็วยิ่งขึ้น ได้แก่ ประเทศสมาชิก

กลุ่มอาเซียน กลุ่มอุตสาหกรรมตะวันตกหรือ G7 รวมถึงกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ พร้อมไปกับการ “การทูตในทุกทิศทาง” (Omnidirectional Diplomacy) ซึ่งมีความหมายว่า ต้องนำการทูตเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับทุกๆประเทศ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของระบบการเมือง

เวียดนามได้เริ่มความสัมพันธ์กับเกาหลีเมื่อปี 1992 ด้วยการไปเยือนประเทศของกันและกัน จากนั้นความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศเป็นไปด้วยดีตลอดมาจนปี 2016 ได้มีการลงนามจัดตั้ง Korea Vietnam Free Trade Agreement เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นขึ้นรวมถึงข้อตกลงต่าง ๆ ที่พร้อมจะนำทั้งสองประเทศก้าวสู่เวทีโลก ส่วนนโยบายทางเศรษฐกิจและการลงทุนที่ดึงดูดนักลงทุนเกาหลีได้ได้ดีที่สุดคือการลงทุนแบบร้อยละ 100 ซึ่งเมื่อก่อนอาจจะเป็นเรื่องยากในการจัดการ แต่ปัจจุบันมีการตั้งศูนย์ One-Stop-Service สำหรับนักลงทุนที่สนใจ โดยมีผู้เชี่ยวชาญให้การลงทุนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการลงทุนและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าจ้าง ภาษี ฯลฯ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจของเวียดนามต่อประเทศเกาหลีใต้” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450131 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร. ศิษดินพประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ คนสนิททั้งหลาย ไม่ว่าจะเพื่อน ๆ ในสื่อออนไลน์อย่าง ทวิตเตอร์ (Twitter) ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจที่ทำให้ทำวิจัยชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์

อีกทั้งขอขอบคุณตัวเองที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับโรคทางจิตเวชถึงแม้จะเป็นอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุด แต่ก็ทำวิจัยได้จนเสร็จ และต้องขอขอบคุณศิลปินเกาหลี วง VICTON ที่เหมือนชุบชีวิตและเป็นกำลังใจตลอดการทำวิจัยที่ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นภสร ศิริ

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1	1
บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 คำถามวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2	3
ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 แนวคิดเรื่องลัทธิเสรีนิยมใหม่ (Neoliberalism)	3
แนวความคิดเสรีนิยมใหม่ในบริบทของเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ	4
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.2.1 ด้านนโยบายการต่างประเทศ	4
2.2.2 ด้านการต่างประเทศ.....	6
2.2.3 ด้านการท่องเที่ยว.....	8
กรอบแนวความคิด.....	9
บทที่ 3	10
ประเทศเวียดนามก่อนการดำเนินนโยบายต่างประเทศ	10
1. ภูมิหลังนโยบายเศรษฐกิจและต่างประเทศของประเทศเวียดนาม	10
2. นโยบายเศรษฐกิจ โค้ย เหมย.....	12
3. การเปิดกว้างทางการเมืองและสถานการณ์ระหว่างประเทศ	14

4.การเริ่มนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม	14
สรุปท้ายบท.....	15
บทที่ 4	16
การดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม	16
4.1 ปัจจัยที่ทำให้เวียดนามกำหนดนโยบายด้านการต่างประเทศ	16
4.1.1 เนื้อหาของนโยบายต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปในรายงานทางการเมืองจากการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 6 ครั้งที่ 7 และ 8.....	17
4.1.2 นโยบายต่างประเทศในรายงานทางการเมืองของการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 9 ว่าด้วย “พหุภาคีนิยมและการกระจายความสัมพันธ์” (Foreign policy of Multilateralism and Diversification).....	19
4.2 นโยบายต่างประเทศของเวียดนาม	20
4.2.1 นโยบายต่างประเทศของเวียดนามแบบดั้งเดิม	20
4.2.2 นโยบายต่างประเทศปัจจุบันของเวียดนาม	21
4.2.3 นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจสำหรับนักลงทุนต่างชาติ	22
4.2.3.1 ช่องทางการลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ.....	22
4.2.3.2 ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษจากทางการเวียดนาม.....	24
4.2.3.3 กฎหมายด้านแรงงาน	24
4.2.3.4 กฎหมายเกี่ยวกับสรรพากร	25
4.2.3.5 กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเงินตราต่างประเทศ	26
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระหว่างเวียดนามและเกาหลีใต้	27
4.3.1 Korea Vietnam Free trade assignment (KVNFTA)	27
4.4 ตัวอย่างการลงทุนของHYUNDAI MOTOR GROUP ในเวียดนาม.....	28
4.4.1 ตัวอย่างการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ของ HYUNDAI MOTOR GROUP	29
4.4.2 ตัวอย่างการลงทุนด้านสาธารณูปโภคในเวียดนามของ HYUNDAI MORTOR GROUP	30
4.4.3 ตัวอย่างการลงทุนด้านการเงินในเวียดนามของ HYUNDAI MOTOR GROUP.....	32

4.5 ตัวอย่างของการลงทุนของ LOTTE GROUP ในเวียดนาม	33
4.5.1 การลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ของ LOTTE GROUP ในเวียดนาม	34
4.5.2 การขยายการลงทุนของ LOTTE GROUP ในเวียดนาม โดยผ่านนายกรัฐมนตรีนของเวียดนาม	35
สรุปท้ายบท.....	36
บทที่ 5	37
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	37
5.1 นโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศ	37
5.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	38
5.3 ข้อเสนอแนะ	39
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	44

สารบัญรูปภาพและตาราง

รูปที่ 1 GDP ของเวียดนามหลังปรับใช้นโยบายได้ทั้งหมด.....	13
รูปที่ 2 รองประธานของ Lotte เข้าพบนายกรัฐมนตรีของเวียดนาม.....	35
ตารางที่ 1 แสดงรายได้ประชากรต่อหัว ระหว่างปี 1976 ถึง ปี 1985.....	10
ตารางที่ 2 อัตราการเติบโตเฉลี่ยของเป้าหมายทางเศรษฐกิจในช่วงก่อนการดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ(Doi moi).....	11
ตารางที่ 3 ข้อดี - ข้อเสียของความร่วมมือทางธุรกิจในเวียดนาม.....	23
ตารางที่ 4 รายได้ต่อการเสียภาษีในเวียดนาม.....	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

หลังจากการปฏิรูปทางเศรษฐกิจและการเปิดประเทศ เวียดนามได้พยายามสร้างและปรับความสัมพันธ์กับทุกประเทศโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของระบอบการเมือง ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาหรือปี 2000 เป็นต้นมา เวียดนามประสบความสำเร็จในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยรัฐบาลเวียดนามได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบการค้า และการลงทุนให้เกิดความคล่องตัว สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่งเสริมการลงทุนในด้านสิทธิพิเศษต่างๆ เช่น การถือครองที่ดินมาตรการ ด้านภาษีอำนวยความสะดวกกระบวนการจดทะเบียนตั้งโรงงาน และเร่งดำเนินนโยบาย One-Price Policy เพื่อลดต้นทุนการลงทุนให้แก่นักลงทุนต่างชาติในสาขาโทรคมนาคม ไฟฟ้า และคมนาคมขนส่ง เวียดนามให้ความสำคัญกับการลงทุนในโครงการต่างๆ โดยเฉพาะการลงทุนด้านพลังงานและเน้นการลงทุนในเขตอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการผลิตสินค้าที่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้รวมถึงเพื่อให้เกิดการสร้างงานและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

การที่ผู้นำเวียดนามได้เยือนต่างประเทศอย่างต่อเนื่องในหลายปีที่ผ่านมาเป็นผลงานของแนวทางการปฏิบัตินโยบายการต่างประเทศที่เปิดกว้าง มีความสัมพันธ์หลายรูปแบบหลายฝ่ายของเวียดนาม โดยผลประโยชน์และเป้าหมายสูงสุดของงานด้านการต่างประเทศของเวียดนามคือรักษาสันติภาพเพื่อพัฒนา จากการดำเนินการนโยบายการต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์และถูกต้อง เวียดนามได้บรรลุเป้าหมายในการเปิดประเทศ รักษาบรรยากาศที่มีสันติภาพความสัมพันธ์ด้านการต่างประเทศได้รับการขยายอย่างต่อเนื่อง สถานะของประเทศได้รับการยกระดับบนเวทีโลก มีส่วนร่วมต่อการกิจการสร้างสรรค์และพิทักษ์รักษาปิตุภูมิ เวียดนามนับวันเป็นฝ่ายรุกและผสมผสานเข้ากับกระแสโลกในทุกด้านอย่างเข้มแข็ง มีส่วนร่วมผลักดัน เสริมสร้างแนวทางสันติภาพ ความร่วมมือและพัฒนาในภูมิภาคและโลก ปัจจุบันเวียดนามได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับ 177 ประเทศ รวมทั้งประเทศมหาอำนาจ มีความสัมพันธ์ด้านการค้ากับกว่า 220 ประเทศและเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศ องค์การการค้าและการเงินทุกแห่งในโลก โดยตลาดหลักคือญี่ปุ่น อาเซียน จีน สาธารณรัฐเกาหลี สหภาพยุโรปหรืออียูและออสเตรเลีย

2

1 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักอาเซียน. (กันยายน 2548). เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2562 จาก <http://www.dtn.go.th/files/58/asia/Vietnam/pl.pdf>

2 Thu Hoa/VOV5. (มิถุนายน 2560). เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม 2562 จาก <https://1th.me/7bzPo>

ประเทศเวียดนามกับเกาหลีใต้ได้เริ่มความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1992 อันเกิดจากประวัติศาสตร์ที่มีร่วมกันระหว่างทั้งสองประเทศมาอย่างยาวนาน³ ในสมัยของนาย ฟาน วัน ข่าย นายกรัฐมนตรีคนที่ 5 ของเวียดนาม ประเทศเกาหลีใต้มีความสำคัญมาก เป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์อันดีและเป็นแบบอย่างเพื่อให้เวียดนามได้ขยายความร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาประเทศร่วมกัน สี่ปีหลังจากสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเกาหลีใต้ได้ดำเนินการค้าขายกับเวียดนามถึง 1.3 พันล้านดอลลาร์ ต่อปีทำให้ประเทศเกาหลีใต้เป็นคู่ค้ารายใหญ่ของเวียดนาม การลงทุนยังเพิ่มเป็น 2 เท่าอีกในช่วงห้าเดือนแรกของปี 2006 การลงทุนรอบใหม่ของเกาหลีใต้ในเวียดนามมีมูลค่ารวมประมาณ 400 ล้านดอลลาร์และมีบริษัทของเกาหลีใต้ที่ดำเนินธุรกิจในเวียดนามถึง 1,000 แห่ง⁴

แม้ว่าประเทศเวียดนามจะเป็นประเทศคอมมิวนิสต์แต่เวียดนามก็มีนโยบายต่างประเทศเปิดกว้าง มีความสัมพันธ์หลายรูปแบบหลายฝ่าย โดยผลประโยชน์และเป้าหมายสูงสุดของงานด้านการต่างประเทศของเวียดนามคือรักษาสันติภาพเพื่อพัฒนา ไปพร้อมกับประเทศเกาหลีใต้ที่เริ่มความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการในปีค.ศ. 1992 เพื่อพัฒนาประเทศร่วมกัน รวมถึงการลงทุนจากเกาหลีใต้ ต่อมาในปีค.ศ. 2014 เกาหลีใต้กลายเป็นประเทศอันดับหนึ่งที่ยื่นลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในเวียดนามจนถึงปัจจุบัน⁵

จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยใคร่ศึกษา “นโยบายต่างประเทศของเวียดนามต่อนักลงทุนประเทศเกาหลีใต้” เพื่อให้เห็นถึงนโยบายต่างประเทศที่เปิดกว้างและการพัฒนาประเทศจากการลงทุนจากต่างประเทศโดยตรงในเวียดนาม

1.2 คำถามวิจัย

นโยบายต่างประเทศของเวียดนามแบบใดที่ทำให้นักลงทุนเกาหลีใต้เข้ามาลงทุนโดยตรงในเวียดนาม

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษานโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศ

1.3.2 เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจ

และการลงทุน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รับความรู้จากการศึกษานโยบายต่างประเทศของเวียดนามต่อประเทศนักลงทุนเกาหลีใต้

³ Ballfour, Frederik (1996-09-16), "Vietnam a Strategic Choice", *International Herald Tribune*, archived from the original on 2007-06-14, retrieved 2007-03-27

⁴ Kelly, Tim (2006-09-18), "Ho Chi Minh Money Trail", *Forbes*, retrieved 2007-03-27

⁵ Hong Van. (มีนาคม 2558). เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม 2562 จาก <https://11th.me/m80vB>

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจของเวียดนามต่อประเทศเกาหลีใต้” ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยยึดแนวความคิดและบทความที่เกี่ยวข้องเป็นตัวตั้ง และใช้ข้อมูลจากหนังสือ เอกสารและข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องเป็นเอกสารประกอบการค้นคว้า โดยสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 แนวคิดเรื่องลัทธิเสรีนิยมใหม่ (Neoliberalism)

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเรื่องลัทธิเสรีนิยมใหม่ (Neoliberalism)

Immanuel Kant กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้เกิดสันติภาพถาวร มี 3 สิ่ง อย่างแรกรัฐต่าง ๆ ต้องจัดระบอบการปกครองแบบ “สาธารณรัฐ” ที่มีตัวแทนมาจากการเลือกตั้งของประชาชนเพื่อทำหน้าที่ในการออกกฎหมายและบริหารบ้านเมืองโดยหน้าที่นี้ไม่ควรอยู่ที่คนใดคนหนึ่ง อย่างที่สอง สงครามระหว่างรัฐเสรีหรือมิใช่เสรียอมเกิดขึ้นได้เช่นกันแต่ต้องเกิดจากความเห็นชอบของประชาชน โดยรัฐเสรีจะเรียกร้องให้รัฐอื่น ๆ มารวมตัวภายใต้สหพันธ์แห่งสันติภาพ (Pacific Federation) ซึ่งสมาชิกทุกรัฐจะได้รับการปกป้องสิทธิของตนอย่างเท่าเทียมภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ และสุดท้าย กฎหมายสากลและความเป็นมิตร ไม่ว่าจะมีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรม ศาสนาและภาษา ชาวต่างชาติจะไม่ถูกทำร้าย เมื่อเดินทางไปยังดินแดนหรือรัฐอื่น ๆ รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนสินค้าและความคิดโดยที่ไม่มีข้อบังคับมาขัดขวาง

Kegley (1995) นอกจากการพึ่งพากันทางเศรษฐกิจแล้ว ยังทำให้เกิดสันติภาพในแง่ตลาดระหว่างประเทศ ซึ่งตลาดระหว่างประเทศจะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดการผลิตสินค้าของรัฐต่าง ๆ แทนการตัดสินใจจากรัฐเดิม เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความไม่เป็นมิตรระหว่างรัฐด้วยกันอันเนื่องมาจากการแข่งขันทางการผลิต

Keohane (1984) ได้กล่าวว่าประชาคมโลกนั้น ได้มีการเชื่อมต่อกันมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อเกิดการพึ่งพากันอย่างสลับซับซ้อน ซึ่ง Keohane มองว่าพึ่งพาดังกล่าวเห็นได้ว่าการตอบแทนซึ่งกันและกันระหว่างประเทศที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน และความร่วมมือจะถูกขัดขวางจาก 2 อย่างนี้ คือ ต้นทุนของการติดต่อกัน (Transaction Coasts) เป็นต้นทุนของการเจรจาและการจัดการ จนรวมไปถึงการบังคับให้เป็นไปตามข้อตกลงกัน และ ต้นทุนของข้อมูล (Information Coasts) เป็นต้นทุนเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมของตัวแสดงอื่น ๆ ก่อนและหลังทำข้อตกลงร่วมกัน ดังนั้นสถาบันระหว่างประเทศจึงถูกสร้างมาเพื่อผลดีต่อความร่วมมือระหว่างประเทศเพราะช่วยลดต้นทุนการติดต่อ ทำให้การเจรจาเป็นไปได้ด้วยดี ช่วยประสานการเจรจา การ

อภิปรายและเผยแพร่ข้อมูล สร้างมาตรฐานของการประสานงานและชื่อเสียง และช่วยบังคับด้านกฎ โดยสถาบันจะช่วยความร่วมมือมีความน่าเชื่อถือ ช่วยอำนวยความสะดวกพร้อมถึงการสร้างกฎเพื่อให้อยู่ภายใต้สถาบันเดียวกันได้

แนวความคิดเสรีนิยมใหม่ในบริบทของเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ

Harvey, D (2005) กล่าวว่าทั้งเสรีนิยมและเสรีนิยมใหม่มีความเหมือนเช่นเดียวกันเกี่ยวกับ ตลาดเสรี (Free Market) ทำให้เสรีภาพของปัจเจกบุคคลขยายออกไป ดังนั้นรัฐควรส่งเสริมสวัสดิภาพของปัจเจกบุคคลภายใต้กรอบของสถาบัน รัฐควรรับรองและกำประกันสิทธิในกรรมสิทธิ์ของเอกชน รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้ระบบตลาดและการค้าให้เป็นไปอย่างเสรี ทั้งนี้ยังเห็นได้อีกว่าเศรษฐกิจมีอิทธิพลเหนือการเมืองและเชื่อมั่นว่าการแยกเศรษฐกิจออกจากการเมืองทำให้กลไกตลาดสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Cohn กล่าวอีกว่าแนวความคิดนี้เชื่อมั่นว่าผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ จะมีความสอดคล้องกับผลประโยชน์ทางการเมืองของรัฐ หากส่งเสริมการไหลเวียนอย่างเสรีของการค้า จะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมากขึ้น ซึ่งในที่สุดจะจูงใจให้ทุกประเทศเข้าร่วมในระบบนี้ เมื่อมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจยิ่งขึ้น และประเทศต่าง ๆ ส่งเสริมให้เกิดการค้าและการแข่งขันเสรี รวมถึงส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สร้างถนนและเส้นทางรถไฟเพื่อความสะดวกให้กับการผลิตและการขนส่งสินค้า

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ด้านนโยบายการต่างประเทศ

เขียน ชีระวิทย์ (2542) ได้เขียนหนังสือ “เวียดนามกำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างไร” ในหนังสือ เวียดนาม สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมืองและการต่างประเทศ มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพรรคคอมมิวนิสต์ที่ควบคุมอำนาจไว้ศูนย์กลางแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งนอกเหนือจากการดำเนินนโยบายภายในประเทศแล้ว ก็ยังดำเนินนโยบายต่างประเทศด้วยเช่นกัน โดยให้กรมการเมืองเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ เริ่มในยุคโด่ยเหมย (Doi Moi) ต่อมาในปี 1997 ได้แบ่งสายงานออกเป็น 4 สายที่เกี่ยวกับการต่างประเทศ ได้แก่ แผนกความสัมพันธ์ภายนอก แผนกชาวเวียดนามโพ้นทะเล แผนกวิทยาศาสตร์และการศึกษา และแผนกวางแผนเศรษฐกิจ ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม ที่ได้แบ่งเป็นแผนกเพื่อรองรับการเข้ามาลงทุน การค้าและทางด้านอื่น ๆ ที่จะสามารถนำมาพัฒนาประเทศเวียดนามได้ เนื่องจากเวียดนามเคยปิดประเทศแล้วทำให้เศรษฐกิจไม่คล่องตัวเกิดเงินเฟ้อ จึงต้องการการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อให้เงินตราต่างประเทศไหลเวียนในระบบเศรษฐกิจ

ฝ่ายวิชาการบริษัท ไอโอนิค อินเตอร์เทค รีซอสเซส จำกัด (2536) เขียนหนังสือ “นโยบายเศรษฐกิจการค้า และการลงทุนของเวียดนาม” ใน **เปิดประตูการลงทุนสู่เวียดนาม** ได้นำเสนอว่า เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม ค.ศ. 1987 เวียดนาม ได้ประกาศกฎหมายการลงทุนต่างประเทศในเวียดนาม โดยมีเป้าหมาย 4 ประการ คือ ต้องการให้สกุลเงินต่างประเทศเข้ามาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพื่อช่วยพยุงเศรษฐกิจของเวียดนาม , ต้องการแก้ปัญหาการว่างงาน , ต้องการเชื่อมสัมพันธ์กับต่างประเทศ และต้องการให้การบริหารดำเนินไปตามแบบของประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยให้เข้าไปถ่ายถอดเทคโนโลยีแก่เวียดนาม โดยรัฐบาลเวียดนามให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในประเทศให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

ในหนังสือเล่มเดียวกันยังมีบทความชื่อ “กฎหมายการลงทุน และสิทธิพิเศษทางภาษี” ยังได้กล่าวอีกว่า รัฐบาลจะกำประกันในด้านความเป็นเจ้าของในเรื่องทุนและสิทธิของชาวต่างชาติที่มาลงทุน มีการลงทุนถึง 3 รูปแบบที่คล้ายคลึงกับลาว เน้นการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ และต้องเน้นการใช้แรงงานเวียดนามด้วย มีการคุ้มครองการลงทุนที่เป็นธรรมกับนักลงทุนต่างชาติโดยรัฐบาลเวียดนาม เช่น การนำเงินกลับประเทศได้ , การไม่เสียภาษีใน 2 ปีแรกและหากเป็นการลงทุนทางด้านการผลิตสินค้าจะได้รับการยกเว้นภาษีใน 4 ปีแรก หรือการที่อนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติซื้อกิจการรัฐวิสาหกิจหรือลงทุนด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน โดยใช้หลักการ “สร้าง ดำเนินการ และโอน” ได้ เป็นต้น

พ.ประไพพงษ์และอภิชาติ สิริผาดิ (2551) เขียนหนังสือ “ความน่าลงทุน” ใน **เวียดนามตลาดพันธันที่น่าลงทุน** ได้เสนอเนื้อหาเพิ่มเติมว่า รัฐบาลเวียดนามได้พยายามปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากขึ้นโดยให้มีความชัดเจนและโปร่งใส รวมถึงออกกฎหมายใหม่ด้านภาษีและสิทธิในการใช้ที่ดิน และได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญเพื่อรองรับการลงทุน เช่น สนามบินที่เขตลองถัน จังหวัดดองนายที่ห่างจากนครโฮจิมินห์เพียงแค่ 40 – 50 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีแผนพัฒนาถนนสายเศรษฐกิจต่างๆ รวมถึงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก โรงกลั่นน้ำมัน และโรงผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่เพื่อให้มีกระแสไฟฟ้าเพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

วิทยา สุภธนากุลและคณะ (2551) เขียนบทความ “ช่องทางการลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ” ในหนังสือ **เจาะตลาดเวียดนามผ่านกฎ** ว่า รูปแบบการลงทุนยอดนิยมสำหรับชาวต่างชาติที่ไปลงทุนที่เวียดนาม ได้แก่ การลงทุน 100 % (Foreign Direct Investment) เป็นการลงทุนที่ชาวต่างชาตินิยมมากที่สุดในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 1997 – 2007 ซึ่งปัจจุบันการขอใบอนุญาตลงทุน 100% ทำได้ง่าย สะดวก โดยเกือบทุกนิคมอุตสาหกรรมมีบริการ One stop service ดำเนินการให้ทั้งหมดเริ่มตั้งแต่เขียนโครงการ ต่อรองสิทธิประโยชน์ จนกระทั่งได้รับใบอนุญาต โดยประเทศที่นิยมลงทุนได้แก่ เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสิงคโปร์ และการร่วมทุนกับบริษัทท้องถิ่น (Joint Venture) ช่วงที่เวียดนามเริ่มเปิดประเทศ การลงทุนในลักษณะนี้เป็นที่

นิยมเป็นอย่างมากเช่นกัน เพราะการขออนุญาตในช่วงแรกเป็นเรื่องที่ยากหากไม่มีบริษัทท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยประสานงานให้

2.2.2 ด้านการต่างประเทศ

บทความของ ชาญฤทธิพิศ ศรีพนา (2541) เรื่อง “เมื่อเสื่อสี่ตัวเคาะประตูการลงทุนในเวียดนาม” ใน **เมื่อเวียดนามปฏิรูป** ที่มีเนื้อหากล่าวถึงทัศนคติของประเทศเกาหลีใต้ต่อประเทศสังคมนิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกับประเทศไต้หวัน แม้ว่าจะไม่มีการพัฒนาไปจนถึงขั้นการสร้างความสัมพันธ์ทางการค้ากับเวียดนามเช่นเดียวกับไต้หวัน แต่เกาหลีใต้ได้เปิดสำนักงานตัวแทนขึ้นในเวียดนาม โดย Korea Trade Promotion Corp. หรือ KOTRA ซึ่งส่วนมากการลงทุนในเวียดนามจะเป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน การประกอบรถยนต์จากชิ้นส่วนที่นำเข้ามาจากเกาหลีใต้ การผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคบางชนิดให้แก่บริษัทการค้าชั้นนำของเกาหลีใต้อย่าง Samsung นอกจากนี้ยังมีข่าวลือในเดือนพฤษภาคม ปี 1990 อีกว่า บริษัทเกาหลีใต้ที่ชื่อ Korea Tobacco and Ginseng Corp. ได้ทำสัญญาลงทุนร่วมกับรัฐวิสาหกิจเวียดนาม เพื่อจัดตั้งโรงงานทำบุหรี่ในโฮจิมินห์ขึ้น ทางบริษัทของเกาหลีใต้จะเป็นผู้จัดหาเทคโนโลยี อุปกรณ์และช่างเทคนิค

นอกจากนี้ยังมีบทความของ ชาญฤทธิพิศ ศรีพนา (2541) เรื่อง “ความสัมพันธ์หลังการปรับความสัมพันธ์ทางการทูตปลายปี 1992” ในหนังสือ **เมื่อเวียดนามปฏิรูป** โดยว่าในปีค.ศ. 1992 เวียดนามและเกาหลีใต้ได้ปรับสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ ทำให้ความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจและความร่วมมือทางวัฒนธรรมได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว การเยือนของประธานาธิบดีเกาหลีใต้ในปีค.ศ. 1993 มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทางการค้าและการลงทุน โดยรัฐบาลเกาหลีใต้ได้ตกลงให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเวียดนามในรูปแบบเงินกู้ เป็นจำนวน 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และยังได้ตกลงรับชาวเวียดนามไปรับการอบรมทางด้านเทคนิคที่ประเทศของตน ทั้งยังส่งที่ปรึกษาทางเทคนิคมาสอนและให้คำแนะนำที่ประเทศเวียดนาม เพื่อสอนการพัฒนาเศรษฐกิจบางภาคให้แก่เวียดนาม

Tran Viet Dung (2559) เขียนบทความ “Vietnam” ใน **Vietnam Asian Yearbook of International Law** ความว่า เมื่อปี 2015 เวียดนามตกลงลงนามสัญญาเปิดเขตการค้าเสรีกับต่างประเทศ โดยได้ลงนามกับประเทศต่าง ๆ รวมถึงเขตการค้าเสรีเวียดนาม-เกาหลีใต้ หรือ Korea – Vietnam Free Trade Agreement (VKFTA) โดยประเทศเกาหลีใต้ร่วมลงนามเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนและสนับสนุนด้านเศรษฐกิจของเวียดนาม ส่วนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ สิงคโปร์

การเปิดเขตการค้าเสรีของเวียดนามและเกาหลีใต้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ปี 2015 โดยรัฐบาลของเวียดนามและรัฐบาลของเกาหลีใต้ได้ลงนามในสัญญา เปิดเขตการค้าเสรีเวียดนามเกาหลีใต้ โดยการลง

นามนี้เริ่มมีผลในวันที่ 20 ธันวาคม ปี 2016 คาดว่าจะมีส่วนช่วยส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนระหว่างสองประเทศต่อไป การค้าทวิภาคีระหว่างเวียดนามและเกาหลีเพิ่มขึ้น 57 เท่าในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาจาก 500,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 1992 เป็น 28.8 พันล้านเหรียญสหรัฐในปี 2014 และในปีเดียวกัน เกาหลีเป็นคู่ค้ารายใหญ่อันดับ 3 ของเวียดนามรองจากจีนและสหรัฐอเมริกาในขณะที่เวียดนาม เป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่เป็นอันดับ 6 ของเกาหลี

เขตการค้าเสรีเวียดนาม-เกาหลีใต้ หรือ Korea – Vietnam Free Trade Agreement (VKFTA) เป็นข้อตกลงทางการค้าที่ครอบคลุมถึงความสมดุลในระดับสูง ข้อตกลงดังกล่าวครอบคลุมการค้าสินค้า (การค้าจัดและลดภาษี), การค้าและบริการ (ด้านโทรคมนาคม, การเงิน), การลงทุน, ทรัพย์สินทางปัญญา, สุขภาพ, แหล่งที่มาของสินค้า, การคุ้มครองการค้า, เทคนิค อุปสรรคต่อการค้า (tbt), E-Commerce, การแข่งขัน, สถาบัน, ปัญหาทางกฎหมายและแนวอน, ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

การลดภาษีที่เกาหลีได้นำเสนอครั้งใหม่ สำหรับการส่งออกประเภทสินค้าสำคัญของเวียดนาม เช่น ผลิตภัณฑ์เกษตร กุ้ง ปลา ผลไม้เมืองร้อน ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เครื่องมือกล เกาหลีใต้ยังมุ่งมั่นที่จะเข้าถึงตลาดในบริการและการลงทุนและตกลงที่จะส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจการสนับสนุนด้านเทคนิคในหลากหลายภาคส่วน เป็นครั้งแรกที่เกาหลีใต้เปิดตลาดสินค้าเกษตรที่มีความคล่องตัวสูง เช่น กระเทียม ขิง น้ำผึ้ง กุ้ง ซึ่งเป็น โอกาสสำคัญสำหรับผู้ผลิตอย่างเวียดนาม แต่ในทางกลับกัน เวียดนามเองมุ่งมั่นที่จะเสนอสัมปทานสำหรับเกาหลีใต้ในหมวดหมู่ของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เช่น วัสดุเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์เสริม, วัสดุพลาสติก, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, รถบรรทุกและรถยนต์ (มีความจุ 2,500cc) และชิ้นส่วนรถยนต์เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ผลิตภัณฑ์จากเหล็กและสายเคเบิล อีกทั้งข้อผูกพันอื่น ๆ ทั้งหมดเกี่ยวกับการบริการการลงทุนทรัพย์สินทางปัญญา การแข่งขัน การปกป้อง การค้า การระงับข้อพิพาท ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ มาตรการด้านสุขอนามัยและความเป็นอยู่ สุขภาพ อุปสรรคทางเทคนิคเพื่อการค้ารับประกันผลประโยชน์ ความสมดุลและเป็นไปตามกฎระเบียบในประเทศ การเจรจาเขตการค้าเสรีอื่น ๆ ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ด้วยความมุ่งมั่นในการให้บริการการลงทุนสภาพแวดล้อมของนโยบายที่โปร่งใสการแข่งขันที่ยุติธรรมตามกฎระเบียบระหว่างประเทศ คาดว่า kvmta จะดึงดูดการลงทุนจากเกาหลี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปและในเวลาเดียวกันก็เพื่อส่งเสริม การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจเพื่อกระตุ้นและกระตุ้นความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ความร่วมมือเวียดนาม – เกาหลีใต้

กรมส่งเสริมการส่งออก (2552) เขียนบทความออนไลน์ การลงทุนจากต่างประเทศของเวียดนาม ความว่า ปี 2007 มีนักลงทุนจากต่างประเทศเข้าไปลงทุนในเวียดนาม มีมูลค่าสะสมถึง 15 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเพิ่มร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับปี 2006 ที่มีการลงทุนจากต่างชาติเพียง 10.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่ง

เป็นผลมาจากการที่รัฐบาลเวียดนามเร่งเปิดเสรีการค้าการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงของ WTO (องค์การการค้าโลก) ได้เพิ่มความมั่นใจให้กับนักลงทุนชาวต่างชาติ จึงทำให้การลงทุนในเวียดนามมีเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลเวียดนามได้ปรับกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศของเวียดนามให้การรับประกันว่าจะให้การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกันแก่นักลงทุนต่างชาติที่ลงทุนในเวียดนามในด้านต่างๆ

2.2.3 ด้านการท่องเที่ยว

โพสค์ทูเดย์ (2561) เขียนบทความออนไลน์ เวียดนามบูมท่องเที่ยว เร่งพัฒนาเมืองรับต่างชาติ ความสำเร็จของการพัฒนาของเมืองในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศเวียดนาม ส่งผลให้ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามได้รับความสนใจเพิ่มสูงขึ้นตาม เพราะการลงทุนของนักธุรกิจต่างชาติไม่ได้ลงทุนแค่ส่วนของอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังมีการลงทุนพัฒนาในส่วนของการท่องเที่ยวในเมืองต่างๆ ของประเทศเวียดนามอีกด้วย

วันทนีย์ วิบุรชวงศ์สกุล อุปทูต สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย กล่าวถึงภาพรวมการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง (ยกเว้นปี 2014) โดย 2015 ประเทศเวียดนามมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าไปท่องเที่ยวในเมืองต่างๆ เติบโตที่ 0.9% ปี 2016 ขยายตัวที่ร้อยละ 26 ปี 2017 ขยายตัวที่ร้อยละ 29.1 และในช่วง 11 เดือนที่ผ่านมาของปี 2018 ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 21.3 และในส่วนของการท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศเวียดนาม ส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวเอเชีย โดยเฉพาะเอเชียตะวันออกและอาเซียนถือเป็นประเทศที่เข้าไปท่องเที่ยวในเวียดนามเป็นจำนวนมาก สำหรับประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศเวียดนามมากที่สุดขณะนี้ อันดับ 1 เป็นของประเทศจีน อันดับ 2 เกาหลีใต้ อันดับ 3 อันดับ 4 ใต้หวัน

ภาคการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามที่เกิดขึ้นดังกล่าวคาดว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าเวียดนามจะมีสัดส่วนรายได้ที่มาจากภาคการท่องเที่ยวอย่างมหาศาล เพราะตอนนี้แต่ละเมืองของเวียดนามต่างพากันพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบ และหนึ่งในเมืองที่เห็นได้ชัดถึงการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยว คือ จังหวัดกว๋างนิญ ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของอ่าวฮาลองเบย์ จากเมืองที่ไม่มีอะไรมีเพียงเกาะแก่ง น้ำทะเล และเขาหินปูนที่รายล้อมอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่สามารถทำการเกษตรอะไรได้ เพราะน้ำในพื้นที่เป็นน้ำกร่อย ปัจจุบัน ฮาลองเบย์ กลายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศเวียดนาม

กรอบแนวความคิด

นโยบายเปิดประเทศของเวียดนาม

ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

เกาหลีใต้

นโยบายต่างประเทศต่อนักลงทุน

ปรับสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ
ทำให้ความสัมพันธ์ทางการเมือง
เศรษฐกิจและความร่วมมือทางวัฒนธรรม
ได้พัฒนาอย่างรวดเร็วพัฒนาทางการค้า
และการลงทุน

นโยบายต่างประเทศต่อเกาหลีใต้

จัดตั้งเขตการค้าเสรีเวียดนาม-เกาหลีใต้
หรือ Korea – Vietnam Free Trade

พัฒนาความร่วมมือระหว่างรัฐ

1. ทฤษฎีเสรีนิยม สถาบันระหว่างประเทศถูก
สร้างมาเพื่อผลดีต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ
เพราะช่วยลดต้นทุนการติดต่อการ ทำให้การเจรจา
เป็นไปได้ด้วยดี ช่วยประสานการเจรจา การ
อภิปรายและเผยแพร่ข้อมูล สร้างมาตรฐานของ
การประสานงานและชื่อเสียง และช่วยบังคับด้าน
กฎ โดยสถาบันจะช่วยความร่วมมือมีความ
น่าเชื่อถือ ช่วยอำนวยความสะดวกรวมถึงการสร้าง
กฎเพื่อให้อยู่ภายใต้สถาบันเดียวกันได้

2. ทฤษฎีเสรีนิยมใหม่ มีความเช่นเดียวกันเกี่ยวกับ
ตลาดเสรี (Free Market) ผลประโยชน์ทาง
เศรษฐกิจระหว่างประเทศ จะมีความสอดคล้องกับ
ผลประโยชน์ทางการเมืองของรัฐ ส่งเสริมให้เกิด
การค้าและการแข่งขันเสรีรวมถึงส่งเสริม
โครงสร้างพื้นฐาน

บทที่ 3

ประเทศเวียดนามก่อนการดำเนินนโยบายต่างประเทศ

1. ภูมิหลังนโยบายเศรษฐกิจและต่างประเทศของประเทศเวียดนาม

หลังสงครามเวียดนามสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1975 สถานการณ์ทางการเมืองของเวียดนามเปลี่ยนเป็นอย่างมาก เมื่อศูนย์กลางอำนาจทางการเมืองของเวียดนามใต้ได้เสื่อมถอยลง เวียดนามเหนือได้ขยายอำนาจทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงพื้นที่จากพรรคคอมมิวนิสต์ที่พยายามจะใช้ระบบเศรษฐกิจและการเมืองามอุดมการณ์ของมาร์กซิสต์ ซึ่งในทางเศรษฐกิจจะมุ่งเน้นไปที่การล้างระบบที่ดินส่วนตัว โดยทำให้เป็นของส่วนรวมและจัดสรรแบ่งกันอย่างเท่าเทียม ส่วนด้านสังคมจะส่งเสริมระบบกรรมสิทธิ์รวมแบบสังคมนิยม โดยกลไกที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจได้แก่การใช้ระบบการผลิตร่วมทางเกษตรกรรม (Collectivisation) สำหรับภาคเกษตรกรรมซึ่งมีการปฏิรูปที่ดิน โดยหันมาใช้ระบบนารวม โดยกรรมสิทธิ์เป็นของรัฐบาล ในขณะที่ดำเนินการผลิตพืชตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและการขายพืชตลอดจนแบ่งรายได้ตอบแทนแก่เกษตรกร ได้รับการกำหนดและควบคุมจากส่วนกลางผ่านระบบสหกรณ์ ส่วนในภาคอุตสาหกรรมและการค้าสินค้าและบริการต่างถูกยึดเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ ซึ่งนับแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจห้าปีฉบับที่ 2 (ค.ศ. 1976-1980) ที่ได้มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักขนาดใหญ่ในภาคเหนือเป็นหลักตามแบบสหภาพโซเวียตโดยอาศัยเศรษฐกิจเกษตรกรรมและส่วนเกินทางการเกษตรจากทางภาคใต้ แต่ผลลัพธ์ของกลไกดังกล่าวได้นำมาสู่ความล้มเหลวของเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศที่เห็นได้จากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำ

	1976	1980	1985
1. Sources	100.0	100.0	100.0
- Domestic production	78.5	87.7	89.8
- Foreign national income	21.5	17.3	10.2
2. Distribution for accumulation and consumption	100.0	100.0	100.0
- Accumulation fund	15.8	10.3	11.6
+ Fixed asset	10.1	3.5	3.1
+ Liquid asset	5.7	6.8	8.5
- Consumption fund	84.2	89.7	88.4
+ Individual consumption	76.7	81.0	85.2
+ Social consumption	7.5	8.7	3.2
3. Domestic national income/Consumption fund	92.6	96.2	98.0

ตารางที่ 1 แสดงรายได้ประชากรต่อหัว ระหว่างปี 1976 ถึง ปี 1985

ที่มา *Building Economic Structure in the Transitional Period in Viet Nam*, Vietnamese version, Social Science Publishing House, Hà Nội, 1986, p. 65.

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1976 – 1985 รายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.7 ต่อปี ในขณะที่อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 2.3 การขาดดุลงบประมาณแผ่นดินของรัฐบาลและการต้องพึ่งความช่วยเหลือจากต่างชาติ (โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มพันธมิตรสหภาพโซเวียต) มากขึ้นเรื่อยๆ จนเกิดเงินเฟ้อขึ้นรุนแรงในปี ค.ศ. 1986 ที่มีอัตราเงินเฟ้อถึงร้อยละ 774.7 ทำให้อัตราการว่างงานพุ่งสูงขึ้นและขาดสภาพคล่อง

สาเหตุของความล้มเหลวทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจดังกล่าวมีหลายประการ ได้แก่

1. การทุ่มเทงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อสร้างอุตสาหกรรมหนักตามสหภาพโซเวียต นำมาซึ่งความไม่สมดุลระหว่างภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
2. การลดลงของผลผลิตทางการเกษตรจากการขาดแรงจูงใจในการผลิต เนื่องจากเกษตรกรไม่ได้รับการสิทธิในการครอบครองที่ดินและผลิตผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากถูกควบคุมอย่างเข้มงวดจากส่วนกลาง
3. การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงและความล่าช้าและขาดสมรรถภาพในการบริหารงานอย่างคล่องตัวจากการขยายใหญ่และความซ้ำซ้อนเกินไปของระบบราชการ
4. การขาดแคลนเงินช่วยเหลือและการลงทุนจากต่างประเทศทั้งค่ายตะวันตก รวมถึงเพื่อนบ้านในเอเชียอย่างจีนที่ทำสงครามสั่งสอน ทำให้ผลผลิตทางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเสียหายหนัก
5. ภัยธรรมชาติครั้งใหญ่น้ำท่วม ฝนแล้งและอากาศหนาวจัดในปี ค.ศ. 1977 – 1978⁶

Indicators	1976-1980	1981-1985
- Population	2.24	2.19
- General social production	1.4	7.3
- National income	0.4	6.4
- Total industrial production value	0.6	9.5
- Total agricultural production value	1.9	5.1
- State's fund on capital construction	5.6	9.5
- Total export value	11.0	15.5
- Total import value	6.4	7.2

ตารางที่ 2 อัตราการเติบโตเฉลี่ยของเป้าหมายทางเศรษฐกิจในช่วงก่อนการดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ(Doi moi)

ที่มา Department of Statistic, Việt Nam – Facts and Figures 1945-1980, Vietnamese version, SỰ THẬT Publishing House, Hà Nội, 1990, p. 135.

6 อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์,พรพิมล ศรีโชค,บรรณาธิการ.(2547). เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : กระบวนการเป็นประชาธิปไตยและการเมืองสมัยใหม่.กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชีย

2.นโยบายเศรษฐกิจ โดย เหมย

นโยบายปฏิรูปโดยเหมย หรือ นโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจใหม่เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจนำไปสู่ความผ่อนคลายความเข้มข้นของระบบสังคมนิยมเวียดนาม และเป็นจุดเกิดของการเปิดกว้างทางการเมืองในระดับหนึ่งของเวียดนามในปัจจุบันตามมติของการประชุมสมัชชาของพรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ 6 นั้นไม่ได้เพียงแค่นำการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ แต่ยังเน้นความสำคัญของการปรับใหม่ขององค์กรของพรรคและของรัฐอีกด้วย เศรษฐกิจเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

จุดเริ่มต้นในการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศเกิดขึ้นจาก 2 การประชุมพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเบื้องต้น ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนสิงหาคมปี ค.ศ.1979 โดยได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 ตั้งแต่ปีค.ศ.1979 ถึงปี ค.ศ.1985

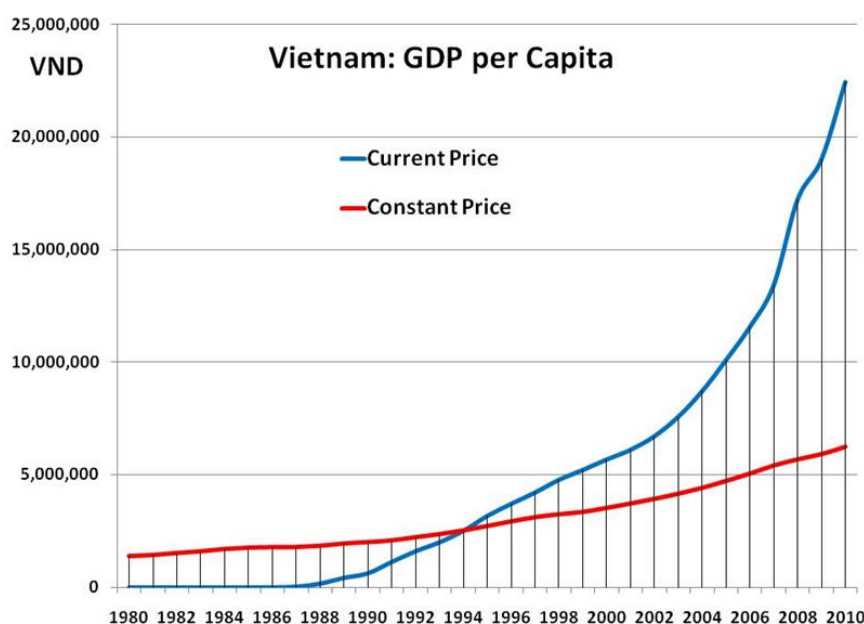
มีเป้าหมายให้กระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลาง ทั้งในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมให้มีอิสระในการผลิตและจำหน่ายโดยตรงกับผู้ค้ารายย่อยหรือผู้บริโภค อนุญาตให้พ่อค้ารายย่อยและช่างฝีมือสามารถเปิดกิจการของตนเองได้ ซึ่งเป็นการให้อิสระขั้นต้นระดับหนึ่ง จากการปฏิรูปนี้ทำให้ภาคเกษตรกรรมประสบความสำเร็จบางส่วน ส่วนภาครัฐมีสมรรถภาพดีขึ้นเล็กน้อย

ระยะที่ 2 ตั้งแต่ปีค.ศ.1985 ถึงปี ค.ศ.1988

มีการเปลี่ยนแปลงการควบคุมแบบรวมศูนย์โดยรัฐบาลทำการอุดหนุนราคาสินค้าและการธนาคารด้วยการอุดหนุนราคาสินค้าบริโภคปรับค่าจ้างให้รายได้ของผู้ใช้แรงงานสูงขึ้น มีการปฏิรูปราคาสินค้าด้วยการยกเลิกระบบสินค้าแบบคู่(มีสองราคา) ซึ่งราคาซื้อขายในภาครัฐมีราคาต่ำกว่าราคาในท้องตลาด แต่ราคาก็ยังอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลกลาง ในปี ค.ศ.1985 ได้ปฏิรูปทางการเงิน โดยออกเงินตราชนิดใหม่และรัฐบาลได้เก็บเงินส่วนเกินเข้าธนาคารของรัฐเพื่อหวังที่จะควบคุมการบริโภคและสมดุลทางการเงินของประเทศให้ดีขึ้น ในส่วนของนโยบายการเงินของรัฐบาลมีจุดมุ่งหมายที่จะแยกกระนาบกลางของธนาคารแห่งชาติเวียดนามจากการดำเนินการเชิงพาณิชย์ แต่การปฏิรูปทางการเงินในส่วนนี้ยังไม่บรรลุผลเต็มที่ ธนาคารของรัฐยังคงต้องทำหน้าที่ทั้งสองอย่าง การปฏิรูปทางการเงินทำให้เงินเดือน ราคาสินค้าและปริมาณเงินในตลาดเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ปีค.ศ.1983 มีอัตราเงินเฟ้อสูงถึงร้อยละ 500 แต่ในปีถัดมาและอีกสองปีถัดมา ลดลงเหลือที่ร้อยละ 300 ซึ่งก่อนหน้านั้นในปี ค.ศ.1982 มีอัตราเงินเฟ้อเพียงร้อยละ 90

ภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงนี้ได้ส่งผลให้ค่าเงินต้องถูกทำลายและทำให้การจัดทำงบประมาณของรัฐบาลมีความยุ่งยาก ทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบสัญญาที่ประชาชนมีสิทธิทำประโยชน์บนที่ดินของรัฐในภาคเกษตรกรรม

ระยะที่ 3 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1989 เป็นต้นมา มี 2 ปัจจัยสำคัญที่เร่งให้มีการปฏิรูป คือภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรง และการช่วยเหลือด้านเทคนิคจากอดีตสหภาพโซเวียตลดลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทุกแขนง ดังนั้นจึงมีการยกเลิกการควบคุมราคาสินค้าและบริการ งบประมาณเงินอุดหนุนส่วนใหญ่ถูกตัดทอนลงและขยาย โครงสร้างทางธุรกิจภาคเอกชนให้มากขึ้น ลดข้อจำกัดทางการค้า ลดค่าเงินให้ เป็นไปตามความเป็นจริงและอัตราแลกเปลี่ยนขึ้นกับกลไกของตลาด กิจกรรมของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีอิสระ ในการผลิตและการตัดสินใจทางการเงิน และส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

รูปที่ 1 GDP ของเวียดนามหลังปรับขึ้น โขบายโดยเหมย

ที่มา Vietnam Real GDP per Capita (VND) Chart - Source: Image from Wikipedia

เวียดนามได้ประกาศนโยบายว่าด้วยการปฏิรูปทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1986 การปฏิรูปทางเศรษฐกิจนี้ได้นำการเปลี่ยนแปลงสำคัญมาสู่ระบบเศรษฐกิจของเวียดนาม โดยได้เปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจเดิมที่รวมศูนย์จากส่วนกลางมาสู่เศรษฐกิจที่ใช้ระบบกลไกตลาดแต่ระบบใหม่นี้ก็เป็นระบบทุนนิยมของรัฐ เป็นระบบเศรษฐกิจกึ่งเสรีเพราะยังคงอยู่ใต้การนำของรัฐ แม้ว่ารัฐจะลดการผูกขาดลงแล้วก็ตาม จุดสำคัญของปฏิรูปคือ ส่งเสริมเศรษฐกิจหลายภาค(Multi-Sectorial economy) ได้แก่ ระบบเศรษฐกิจปัจเจกชน เศรษฐกิจระดับครอบครัว นอกเหนือไปจากเศรษฐกิจภาครัฐและเศรษฐกิจระบบรวมกลุ่ม นอกจากนี้ ยังส่งเสริมอุตสาหกรรมเบาแทนอุตสาหกรรมหนัก ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการส่งออก ส่งเสริมนโยบายสัมพันธ์กับต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงการค้า การลงทุนจากต่างชาติ การรับความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากต่างประเทศอันเป็นจุดมุ่งหมายในการเปิดประเทศเวียดนามสู่โลกภายนอก เป็นที่ยอมรับว่าการปฏิรูปทางเศรษฐกิจได้แก้ไขวิกฤตการณ์ที่เวียดนามต้องประสบอย่างหนักหน่วงในช่วง

กลางทศวรรษที่ 80 ได้ดีระดับหนึ่ง โดยสามารถเพิ่มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การส่งออกและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ได้ ยิ่งไปกว่านี้ยังได้นำไปสู่การยกระดับด้านสาธารณสุขไปทั่วทั้งพื้นที่บางประการของเวียดนามได้อีกระดับหนึ่ง⁷

3. การเปิดกว้างทางการเมืองและสถานการณ์ระหว่างประเทศ

จากการปฏิรูปโดยเหมาซังตัน จะเห็นได้ว่าแม้การปฏิรูปเศรษฐกิจจะยอมรับการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามา รวมถึงรับเงินตราต่างประเทศให้ไหลเวียนเศรษฐกิจภายในประเทศ แต่การปฏิรูปทางการเมืองมีแต่ความเคลื่อนไหวเพียงเล็กน้อย อาทิ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางราชการ ระบบการเมือง เป็นต้น นายเวียน วัน ลินห์ ว่าที่เลขาธิการพรรคในช่วงดังกล่าวได้แสดงถึงการไม่ยอมรับการปฏิรูปทางการเมืองอย่างชัดเจน โดยในคำปราศรัยต่อที่ประชุมของคณะกรรมการกลางพรรคในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ.1989 เขาได้ยืนยันหลักการของระบบประชาธิปไตยแบบรวมศูนย์ (Democratic centralism) และเผด็จการกรรมาชีพอย่างแน่ชัด และยืนยันว่าเวียดนามจะไม่เดินตามระบอบคอมมิวนิสต์ของประเทศอื่น ๆ ที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งฝ่ายค้านได้ ต่อมาในช่วงปลายปีค.ศ. 1989 และต้นปีค.ศ. 1990 ได้มีการอภิปรายในกลุ่มผู้นำภายในพรรคถึงการปฏิรูปทางการเมืองอันมีผลนำไปสู่การขับไล่ นายเติร์น ชวน บ้าค (Tran Xuan Bach) สมาชิกคณะกรรมการการเมืองท่านหนึ่งและเป็นผู้ซึ่งสนับสนุน ระบบหลายพรรคออกจากพรรค อีกทั้งสมาชิกพรรคหลายคนถูกไล่ออกจากพรรคเพื่อเป็นการเน้นและแสดงถึงความสำคัญของเสถียรภาพทางการเมืองซึ่งพรรคถือว่าเป็นเงื่อนไขของการเติบโตทางเศรษฐกิจ และพรรคยังได้ย้ำว่าประชาธิปไตยแบบสังคมนิยมเป็นวิถีของเวียดนาม และเวียดนามจะต่อต้าน “ประชาธิปไตยแบบสุดขั้ว” (Extreme democracy) หรือ “ประชาธิปไตยแบบกระฎุมพี” (Bourgeois)⁸

4. การเริ่มนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม

การเริ่มนโยบายต่างประเทศของเวียดนามในช่วงก่อนหน้าเมื่อกลางทศวรรษที่ 1980 ตั้งอยู่บนทัศนคติของชาวเวียดนามที่ยอมรับเพียงแนวคิดสังคมนิยมเกี่ยวกับการต่อสู้ระหว่างสองชนชั้น ระหว่างชนชั้นกรรมาชีพกับชนชั้นกลาง หรือ การต่อสู้ระหว่างสองค่ายคือ ค่ายสังคมนิยมกับค่ายจักรวรรดินิยมซึ่งในการต่อสู้ “หากฝ่ายหนึ่งสลายลง อีกฝ่ายหนึ่งก็จะอยู่รอด” (mot mat ,mot con) เท่ากับเป็นการปฏิเสธความร่วมมือ ภายใต้อัสนี้ ชาวเวียดนามจึงตระหนักถึงความสำคัญของความมั่นคงอย่างยิ่ง และสิ่งนี้มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามและประเทศต่างๆทั้งในระดับมหอำนาจและภูมิภาคในด้านระดับมหอำนาจ สหรัฐอเมริกาถือเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงอันดับหนึ่งสำหรับเวียดนามในช่วงนั้น

7 ธีระวิทย์. (2542). เวียดนาม สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมืองและการต่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), หน้า 9-11

8 ปิยพัทธ์ นูนาน. (2545). เวียดนามกับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : ศึกษาแนวความร่วมมือในกรอบของกฎเกณฑ์ระหว่างชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 137-138

การต่อสู้กับสหรัฐอเมริกานอกจากจะเป็นการเอาชนะฝ่ายจักรวรรดินิยมแล้ว ยังเป็นการรวมชาติตามแนวคิดชาตินิยมอีกด้วย หลังจากสงครามเวียดนามจบลง สหรัฐอเมริกาได้ลดบทบาทของตนในภูมิภาคและไม่เข้ามาเผชิญหน้ากับปัญหาความขัดแย้งโดยตรงอีก

การประกาศถอนกองกำลังยึดครองจากกัมพูชาในปี ค.ศ.1989 และการลงนามสนธิสัญญาสันติภาพว่าด้วยการแก้ไขปัญหากัมพูชา ณ กรุงปารีส ในเดือนตุลาคม ปี ค.ศ.1991 ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญที่ผลักดันเวียดนามให้สามารถเข้าหาและได้รับการต้อนรับเข้าสู่ประชาคมโลกได้เร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศที่คัดค้านการเข้าไปรุกรานกัมพูชาของเวียดนามที่เคยใช้มาตรการทางเศรษฐกิจตอบโต้การรุกรานดังกล่าว ตลอดทศวรรษที่ 80 ประเทศเหล่านี้ได้แก่ ประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน กลุ่มอุตสาหกรรมตะวันตกหรือ G7 รวมถึงกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ พร้อมไปกับการยืนยันในที่ประชุมสมัชชาแห่งพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 7 เมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ.1991 ที่ยึดถือระบบการเมืองบนแนวทางสังคมนิยม เวียดนามจึงยืนยันความจำเป็นในการปฏิรูปทางเศรษฐกิจต่อไปในการแสวงหาความช่วยเหลือและความร่วมมือทางเศรษฐกิจจากต่างประเทศ เวียดนามจำเป็นต้องดำเนิน “การทูตในทุกทิศทาง” (Omnidirectional Diplomacy) ซึ่งมีความหมายว่า ต้องนำการทูตเพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับทุกๆประเทศ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของระบบการเมือง⁹

สรุปท้ายบท

ก่อนการปฏิรูปโดยเหมาจะเห็นได้ชัดว่าเวียดนามดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบปิดและเป็นพันธมิตรกับแค่ประเทศคอมมิวนิสต์ ประเทศพันธมิตรหลักอย่างโซเวียตเกิดล่มสลาย ทำให้เวียดนามหมดหวังที่จะพึ่งพา นอกจากนี้ยังได้รับความเสียหายจากสงครามสั่งสอนจากจีนทำให้ พืชผลทางการเกษตรเสียหายหนัก อุตสาหกรรมหนักก็มีได้ขำนาญเหมือนประเทศตะวันตก ทำให้เศรษฐกิจในประเทศที่ตอนนั้นเป็นประเทศปิดเกิดเงินเฟ้อสูงถึงร้อยละ 500 รัฐบาล ณ ขณะนั้นบริหารงานภายใต้ความเชื่อแบบตะวันตกได้ตระหนักถึงความยากลำบากในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ จึงได้เปลี่ยนผู้นำที่มาพร้อมกับแนวคิดใหม่ นโยบายโดยเหมาถูกนำมาใช้ ช่วงทศวรรษที่ 80 ซึ่งหลังจากดำเนินนโยบายโดยเหมาทุกอย่างเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ทั้งเศรษฐกิจและการตอบรับการลงทุนจากต่างประเทศทำให้มีเงินตราต่างประเทศมาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว แม้จะเจอวิกฤตการณ์ต้มยำกุ้งเมื่อปี 1997 แต่ไม่ได้ทำให้เศรษฐกิจเวียดนามหยุดชะงักไปมากนัก ความสัมพันธ์กับต่างประเทศก็ดีขึ้น รวมถึงได้รับการยอมรับจาก WTO เช่นเดียวกันทำให้เวียดนามเริ่มก้าวสู่เวทีระดับโลก

⁹ รัชญาทิพย์ ศรีพน. (2550). นโยบายต่างประเทศของเวียดนามหลังปี 1986 กรณีนโยบายของเวียดนามต่อไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เลคแอนด์ฟาวด์เท่น พรีนติ้ง จำกัด. หน้า 16-34

บทที่ 4

การดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม

บทที่ 4 จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนามในด้านเศรษฐกิจ รวมถึงวิธีการลงทุนในประเทศเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัยเรื่อง “นโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศได้” โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ปัจจัยที่ทำให้เวียดนามกำหนดนโยบายด้านการต่างประเทศ

วิสัยทัศน์ของผู้นำเวียดนามเป็นสิ่งกำหนดนโยบายต่างประเทศ ตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาระหว่างประเทศและบริหารกิจการด้านการต่างประเทศต่างกันอย่างสิ้นเชิง จนปลายศตวรรษที่ 20 เรื่องต่างประเทศยังถูกจำกัดสิทธิให้เป็นเรื่องของผู้นำเพียงไม่กี่คนเท่านั้น โดยที่รัฐบาลไม่ต้องแถลงต่อรัฐสภา และรัฐสภาไม่มีอำนาจที่จะลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาล แม้รัฐบาลจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงานไปยังรัฐสภา ทุก 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน แต่ในระบอบรัฐสภาที่มีพรรคการเมืองเดียว การรายงานมีวัตถุประสงค์เพื่อให้รัฐสภารับทราบเพียงเท่านั้น เรื่องการต่างประเทศเป็นเพียงส่วนย่อยของการรายงาน รายงานของเลขาธิการพรรคที่เสนอต่อการประชุมสมัชชาพรรคระดับชาติ (ทุก 5 ปี) เช่นเดียวกัน ในส่วนมากเกี่ยวกับการต่างประเทศ มักจะแสดงถึงผลงานที่ประสบความสำเร็จในลักษณะกว้าง ๆ และเป็นนามธรรม โดยอาจจะกล่าวถึงจุดยืนในประเด็นต่าง ๆ ไว้อย่างกว้าง แต่หากพรรคมิได้ทำงานสอดคล้องกับจุดยืนหรือนโยบายที่แถลงไว้ ก็มิได้มีผลที่จะเป็นเหตุในการถอดถอนผู้บริหารของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้ บทบาทของพรรคในเรื่องนโยบายต่างประเทศมีความสำคัญอยู่ที่การกำหนดตัวบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสำคัญในด้านการต่างประเทศมากกว่า

อำนาจการดำเนินนโยบายและการตัดสินใจอยู่ที่กรมการเมืองพรรคคอมมิวนิสต์ซึ่งมีจำนวนไม่มากดังที่กล่าวข้างต้น แต่ละคนที่เป็นกรรมการกรมการเมืองมีที่ปรึกษาและผู้รับผิดชอบด้านต่าง ๆ รวมถึงการต่างประเทศ ก่อนการประชุมสมัชชาระดับชาติของพรรคครั้งที่ 8 ในปี ค.ศ.1996 สำนักงานเลขาธิการพรรค ภายใต้การบังคับบัญชาของเลขาธิการใหญ่ของพรรครับผิดชอบนามติของกรมการเมืองส่งให้กระทรวงทบวงกรมของรัฐนำไปปฏิบัติ แต่ในเมื่อยกเลิกสำนักเลขาธิการในปี ค.ศ.1996 และจัดตั้งคณะกรรมการประจำองกรมการเมืองขึ้นมาแทน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเลฮวน (Le Duan) เป็นเลขาธิการใหญ่ของพรรค (วาระการดำรงตำแหน่งค.ศ. 1960-1986) ซึ่งได้คุมงานด้านการต่างประเทศ โดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ หลังจากนั้นผู้ที่เป็เลขาธิการใหญ่ของพรรคท่านต่อไปคือ เหงียนวันลินห์ (Nguyen Van Linh) (วาระการทำงานปี ค.ศ. 1986-1991) ได้เปิดรับความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกมากขึ้น

ในยุคโคย์เหมย ต่อมาในปี 1997 ได้แบ่งสายงานออกเป็น 4 สายที่เกี่ยวกับการต่างประเทศ ได้แก่ แผนกความสัมพันธ์ภายนอก แผนกชาวเวียดนามโพ้นทะเล แผนกวิทยาศาสตร์และการศึกษา และแผนกวางแผนเศรษฐกิจ ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม ที่ได้แบ่งเป็นแผนกเพื่อรองรับการเข้ามาลงทุน การค้าและทางด้านอื่นๆที่จะสามารถนำมาพัฒนาประเทศเวียดนามได้

4.1.1 เนื้อหาของนโยบายต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปในรายงานทางการเมืองจากการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 6 ครั้งที่ 7 และ 8

ความจำเป็นในการปรับตัวทางเศรษฐกิจและการปรับแนวทางในการดำเนินนโยบายต่างประเทศอีกครั้ง ความห่างเหินในความสัมพันธ์กับประเทศสังคมนิยมในยุโรปตะวันออกและอดีตสหภาพโซเวียตในช่วงแรกที่ประเทศเหล่านี้ประสบกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในช่วงปลายทศวรรษที่ 1980 และต้นทศวรรษที่ 1990 ได้ทำให้เวียดนามกล่าวเน้นถึงลัทธิมาร์กซ์-เลนินและความเป็นสากลนิยมของชนชั้นกรรมาชีพด้วยความเข้มข้นที่ลดลง โดยหันมาเน้นถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในฐานะผลประโยชน์แห่งชาติมากขึ้น ขณะที่แม้ว่าความสัมพันธ์พิเศษกับประเทศในอินโดจีนด้วยกันจะยังคงมีความสำคัญอยู่แต่ความสำคัญทางอุดมการณ์ได้ลดลงเมื่อเทียบกับก่อนที่จะปฏิรูปทางเศรษฐกิจในปีค.ศ.1986

การเริ่มต้นการปรับแนวทางในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัดที่สุด จะเห็นได้จากถ้อยแถลงเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่มีขึ้นในระหว่างการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ 6 ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงแนวทางในการดำเนินนโยบายต่างประเทศโดยรวมและต่อประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากถ้อยแถลงของนายเจือง จิงห์ (Truong Chinh) เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามในการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 6 เกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม เห็นได้ว่าขณะที่เวียดนามยังคงให้ความสำคัญต่อการกระชับความสัมพันธ์และการสร้างร่วมมือในทุกด้านกับสหภาพโซเวียตและประเทศอื่น ๆ ในค่ายสังคมนิยม แม้ว่าความสัมพันธ์กับสหภาพโซเวียตเป็นนโยบายต่างประเทศหลักของเวียดนาม แต่เวียดนามยังคงให้ความสำคัญกับพรรคและรัฐลาวและกัมพูชา อีกทั้งเวียดนามยังเน้นความตั้งใจที่จะรักษาสันติภาพในอินโดจีน นอกจากนี้ยังได้ประกาศเจตจำนงในการพัฒนาความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศอาเซียน

หลังจากปรากฏแนวทางการปรับนโยบายต่างประเทศในการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 6 แล้ว ต่อมาได้มีการประกาศมติหมายเลข 2 และ 13 ของคณะกรรมการเมือง (Politburo) ในปีค.ศ.1987 และเดือนพฤษภาคม ปี 1988 ตามลำดับซึ่งถือเป็นมติสำคัญในการกำหนดแนวทางดำเนินนโยบายต่างประเทศ

มติหมายเลข 2 ได้นำไปสู่การปรับยุทธศาสตร์ในนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่นำไปสู่การลดจำนวนทหารที่ประจำการของกองทัพและยังนำไปสู่การตัดสนใจถอนทหารออกจากกัมพูชาและลาว และ

มติหมายเลข 13 มุ่งเน้นการเปิดความสัมพันธ์กับทุกประเทศในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจในเบื้องต้นซึ่งได้นำไปสู่การดำเนินนโยบายต่างประเทศในหลายทิศทาง (A multi-directional foreign policy orientation) ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและใช้โอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจใน 10 ถึง 15 ปี ในอนาคตมติหมายเลข 13 ได้รับการยอมรับและเห็นชอบจากการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 7 อีกครั้งในเดือน มิถุนายน ปีค.ศ.1991 โดยทั้งสองมติเป็นการสร้างกรอบใหม่สำหรับความมั่นคงแห่งชาติ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งในกัมพูชาด้วยวิธีการทางทูต และการลงนามในข้อตกลงสันติภาพที่กรุงปารีสในเดือนตุลาคม ปี 1991

ในการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 7 ในปี 1991 พรรคได้อ้างถึง “เผด็จการกรรมาชีพ” (Proletarian dictatorship) เนื่องด้วยเหตุการณ์ที่เทียนอันเหมินในเดือนมิถุนายน ปี 1989 จะส่งผลให้พรรคคอมมิวนิสต์สั่นคลอนไปด้วยแต่การยืนยันถึงเผด็จการกรรมาชีพมิได้เป็นไปอย่างเคร่งครัดเช่นแต่ก่อน นอกจากนี้ยังได้ปรับความสัมพันธ์กับจีนหลังจากการล่มสลายของสหภาพโซเวียตและค่ายตะวันออก ความไร้เสถียรภาพทางการเมืองของโซเวียตตอนนั้นทำให้เวียดนามจำเป็นต้องหันไปปรับความสัมพันธ์กับจีนมากขึ้น ที่ประชุมยังคงกล่าวถึงการรักษาสันติภาพ ความมั่นคงทั้งในภูมิภาคและในโลก เช่นเดิม การมุ่งพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชีย-แปซิฟิก และการมุ่งต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสันติภาพ มิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาค นอกจากนี้ยังขยายความร่วมมือไปในยุโรปเหนือ ยุโรปตะวันตก ญี่ปุ่น ประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ อีกทั้งกับสหรัฐอเมริกาบนพื้นฐานของผลประโยชน์และความเท่าเทียม และการที่เวียดนามยอมรับเปลี่ยนแปลงในกรณีของการแก้ไขปัญหาในกัมพูชาด้วยวิธีการทางทูตและกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ ซึ่งถือเป็นประเด็นสำคัญของการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเวียดนามอีกวิธีหนึ่ง คือ ต้องการให้เวียดนามถูกยอมรับเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมภูมิภาคและประชาคมโลกอันเป็นประตูไปสู่การปรับความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ บนเวทีโลกโดยเฉพาะกับสหรัฐอเมริกา กลุ่มประชาคมอาเซียน ญี่ปุ่นและประเทศในยุโรปตะวันตกและการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เป็นต้น การปรับความสัมพันธ์ดังกล่าวนำมาสู่การพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ความช่วยเหลือเพื่อพัฒนา ความช่วยเหลือด้านเทคนิควิทยาการจากประเทศและสถาบันการเงินของประเทศดังกล่าว

การประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ 8 ของเวียดนามในปี 1996 เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าเวียดนามได้ปรับเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศครั้งสำคัญ โดยอันดับแรกเวียดนามเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่สงบและการสร้างสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศให้เอื้อต่อการเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การสนับสนุนการป้องกันและการสร้างชาติ ตลอดจนนำไปสู่ “การนำประเทศไปสู่อุตสาหกรรมและความทันสมัย” เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมอาเซียน เป็นต้น การประชุมสมัชชา

พรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ 8 นี้ต่างจากการประชุมครั้งที่ 6 ตรงที่ได้เพียงแต่ยอมรับการปรับแนวทางเศรษฐกิจ แต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังกำหนดรูปแบบการจัดการและแนวปฏิบัติทางเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย

4.1.2 นโยบายต่างประเทศในรายงานทางการเมืองของการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 9 ว่าด้วย “พหุภาคีนิยมและการกระจายความสัมพันธ” (Foreign policy of Multilateralism and Diversification)

ในการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งที่ 9 เวียดนามเรียกนโยบายต่างประเทศดังกล่าวว่า “พหุภาคีนิยมและการกระจายความสัมพันธ” โดยเป็นการเน้นนโยบายต่างประเทศแบบหลายทิศทาง และเน้นความสัมพันธพหุภาคีหรือหลายฝ่ายนอกเหนือไปจากการเน้นความสัมพันธระดับทวิภาคีกับกลุ่มต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเศรษฐกิจ กลุ่มการเมืองหรือกลุ่มวัฒนธรรม ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก เช่น ประชาคมอาเซียน เอเปค กลุ่มประเทศผู้ใช้ภาษาฝรั่งเศส กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด องค์การสหประชาชาติ เป็นต้น นโยบายนี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค โดยพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจระหว่างประเทศซึ่งมีผลต่อการขยายตลาด การดึงดูดเงินทุน เทคโนโลยี วิทยาการเข้าประเทศ และอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เวียดนามเน้นถึงนโยบายนี้อย่างชัดเจนมีสองประการ ได้แก่ประการแรก วิกฤตเศรษฐกิจโลกปี 1997 ที่ทำให้เวียดนามเห็นว่า การกระจายความสัมพันธในทุกระดับจะเป็นหลักประกันให้กับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศมากที่สุด และประการที่สองคือ การกระจายความสัมพันธดังกล่าวจะเป็นการเอื้ออำนวยต่อกระบวนการที่จะเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (WTO)

นอกจากนั้นนโยบายต่างประเทศในรายงานฉบับนี้ยังได้กล่าวถึงการเข้าร่วมแก้ไขปัญหาระดับโลก การให้การสนับสนุนและเข้าร่วมกับประชาคมโลกในการต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ และปัจจัยที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนสงครามสมัยใหม่ในการทำลายล้าง ปกป้องสันติภาพ ต่อต้านอันตรายของสงคราม และต่อต้านการแข่งขันด้านอาวุธ เคารพเอกราชแห่งชาติ อธิปไตยแห่งชาติและบูรณภาพแห่งดินแดน สิทธิของแต่ละชาติในโลกในการที่จะเลือกทิศทางให้การพัฒนาของตนเอง และเอื้ออำนวยให้การสนับสนุนการจัดระเบียบทางเศรษฐกิจ ทางการเมืองระหว่างประเทศ¹⁰

10 รัชญาทิพย์ ศรีพนา.(2550). นโยบายต่างประเทศของเวียดนามหลังปี 1986 กรณีนโยบายของเวียดนามต่อไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เลกแอนด์พาวด์เท่น พรีนติ้ง จำกัด , หน้า 35-56

4.2 นโยบายต่างประเทศของเวียดนาม

4.2.1 นโยบายต่างประเทศของเวียดนามแบบดั้งเดิม

นโยบายการต่างประเทศแบบสันติ ถือเป็นนโยบายที่เห็นอกเห็นใจแก่มิตรภาพความเป็นปึกแผ่นและความร่วมมือกับประชาคมโลก โดยมีเป้าหมายและสถานการณ์ ซึ่งบางครั้งต้องรับมือกับคนจำนวนมาก และในเวลาเดียวกันเวียดนามได้สร้างคำขวัญของการดำเนินนโยบายว่า "การเพิ่มเพื่อนและลดศัตรู" ทำให้ประเทศของเรามีศัตรูน้อยลงและพันธมิตรมากขึ้น" ประเทศใกล้เคียงและภูมิภาคต่าง ๆ คือเป้าหมายของนโยบายต่างประเทศของเวียดนาม โดยรวมอยู่บนพื้นฐานของข้อกำหนดของประเทศในแต่ละช่วงเวลา ประวัติศาสตร์ ในบริบทของนโยบายของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีอิทธิพลสำคัญต่อสถานการณ์ระหว่างประเทศและการรวมกลุ่มในภูมิภาค เวียดนามพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับประเทศใกล้เคียง นอกจากนี้ นโยบายต่างประเทศกับประเทศใกล้เคียงและภูมิภาคของเวียดนามยังเป็นการผสมผสานระหว่างเป้าหมายของคู่ประกอบและแ่งมุมต่าง ๆ กับนโยบายต่างประเทศทางการเมืองของประเทศเล็ก ๆ ซึ่งเวียดนามอยู่ในฐานะประเทศเล็ก ๆ ที่มีศักยภาพไม่มากนัก มักจำเป็นต้องต่อสู้กับการรุกรานจากต่างประเทศและรับมือกับความเสี่ยงที่จะถูกรุกรานตลอดประวัติศาสตร์และวัตถุประสงค์ของการเจรจาต่อรอง เวียดนามมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูและรักษาความเป็นอิสระอธิปไตยและการรวมประเทศ นโยบายต่างประเทศและกิจกรรมทางการทูตได้กลายเป็นอาวุธในการเชื่อมโยงกับกองกำลังพันธมิตร เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ให้ตอบรับกับเวียดนาม

ดังนั้นการต่างประเทศของเวียดนามมีบทบาทสำคัญในการเสนอกิจทางเชิงกลยุทธ์ใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นเพื่อชนะการปฏิบัติแต่ละครั้งและมีบทบาทสำคัญในกลยุทธ์การพัฒนาของเวียดนาม นอกเหนือจากนโยบายต่างประเทศแบบสันติของเวียดนามแล้วนั้น ยังส่งเสริมทรัพยากรทั้งหมดเพื่อสร้างพลังในการรวมชาติให้เป็นหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นอิสระการพึ่งพาตนเองและการพึ่งพาตนเองนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในนโยบายต่างประเทศของเวียดนามตามที่ประธานาธิบดีโฮจิมินห์กล่าวว่า “รากฐานสำคัญคือการเมือง การทหาร เศรษฐกิจกิจการภายในและการเจรจาต่อรองของเราพึ่งพาตนเองได้ การเจรจาต่อรองด้วยพลังที่แข็งแกร่งจะเป็นผู้ชนะ แรงคือหม้อและการเจรจาต่อรองเป็นชื่อเสียง หม้อยิ่งดังชื่อเสียงยิ่งใหญ่” ความเป็นอิสระการพึ่งพาตนเองและการพึ่งพาตนเองที่เกี่ยวข้องกับความเป็นปึกแผ่นและความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นอุดมการณ์สำคัญในนโยบายการรวมความแข็งแกร่งของชาติและพลังแห่งยุคสมัย เป็นเพียงนโยบายของพรรค พลังของยุคนั้นคือกระแสหลักของโลกและภูมิภาค เช่น การปฏิวัติวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนวโน้มของโลกาภิวัตน์ การเชื่อมต่อในภูมิภาคสันติภาพความร่วมมือและการพัฒนา กระบวนการเปลี่ยนความสมดุลของกองกำลัง กลยุทธ์ในนโยบายต่างประเทศของเวียดนามคือการผสมผสานที่ลงตัวของความแข็งแกร่งของชาติกับทรัพยากรและแนวโน้มที่ยิ่งใหญ่ของโลกเพื่อเพิ่ม

ความแข็งแกร่งให้กับประเทศ นโยบายต่างประเทศของเวียดนามแสดงให้เห็นถึงมุมมองของการเป็น "การเปลี่ยนแปลงไม่ได้และการตอบสนองต่อตัวแปรสากล" เสมอ คำขวัญของการกระทำของฝ่ายต่างประเทศในช่วงเวลาการปรับปรุงจะถูกนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในกลยุทธ์ความคล่องแคล่วในกลยุทธ์ในช่วงระยะเวลาของโด่ยเหมย¹¹

4.2.2 นโยบายต่างประเทศปัจจุบันของเวียดนาม

นโยบายต่างประเทศปัจจุบันของเวียดนามได้นำเสนอถึง โอกาสและความท้าทาย หลังจากเกือบสองทศวรรษของการดำเนินนโยบายโด่ยเหมย (Doi moi) ด้วยความแข็งแกร่ง เวียดนามได้รับการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญ คือ เวียดนามมีความได้เปรียบอย่างมากจากความมั่นคงทางการเมืองและสังคม สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศของสันติภาพความร่วมมือและบูรณาการแนวโน้มเชิงบวกอื่น ๆ เสริมให้เวียดนามเป็นหลักที่ดีเพื่อสร้างการทำงานร่วมกันภายในและข้อได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเมื่อมีการร้องขอทรัพยากรภายนอก อย่างไรก็ตามความท้าทายที่เผชิญกับเวียดนามนั้นมีมากมาย การประชุมพรรคครั้งที่ 8 ที่จัดขึ้นในปี.ศ.1996 ระบุถึงภัยคุกคามสี่ประการซึ่งรวมถึงการล่าหลังทางด้านเศรษฐกิจเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคและโลก จากสังคมนิยมการคอร์รัปชันและระบบราชการและวิวัฒนาการอย่างสันติ ภัยคุกคามเหล่านี้ยังคงมีอยู่กับการพัฒนาที่ซับซ้อนซึ่งเกี่ยวพันและสัมพันธ์ระหว่างกัน นโยบายของเวียดนามคือการขยายความร่วมมือหลายด้านทวิภาคีและพหุภาคีกับประเทศและดินแดน โดยให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคอำนาจหลักเศรษฐกิจและการเมืองศูนย์กลางองค์ระหว่างประเทศและภูมิภาคบนพื้นฐานของการเคารพ หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศและกฎบัตรสหประชาชาติ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเวียดนามได้มีการเจรจาเชิงรุกและลงนามกรอบความร่วมมือหลากหลายเพื่อความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ครอบคลุมในศตวรรษที่ 21 กับประเทศอื่น ๆ ทั้งในและนอกภูมิภาค ข้อตกลงที่สำคัญที่ลงนาม ได้แก่ ข้อตกลงการค้าทวิภาคีระหว่างเวียดนาม - สหรัฐฯ, สนธิสัญญาชายแดนเวียดนาม - จีน, ข้อตกลงเวียดนาม - จีนเกี่ยวกับการกำหนดเขตความร่วมมืออ่าวตังเกี๋ยและการประมงและความตกลงเวียดนาม - อินโดนีเซีย ขอบเขตของไหล่ทวีป ฯลฯ ความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีและพหุภาคีเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการรักษาความสงบและมีเสถียรภาพในระดับสากล

ในขณะที่โลกกลายเป็นโลกาภิวัตน์มากขึ้นและการปฏิวัติเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ด้วยความเร็วสูงภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งของพรรคและรัฐคือการส่งเสริมการบูรณาการระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกและสำคัญที่สุดในเขตเศรษฐกิจ ในกระบวนการนี้ประเด็นสำคัญของเวียดนามคือการขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจภายนอกขยายและกระจายตลาดและใช้ประโยชน์จากเงินทุนประสบการณ์การบริหารจัดการและเทคโนโลยีขั้นสูงสำหรับอุตสาหกรรมระดับชาติและความทันสมัย เวียดนามมีบทบาทอย่างแข็งขัน

11 LE VIET DUYN.(2560).กระบวนการพัฒนาสมาคมชาวต่างชาติในเวียดนามกับสมาคมประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ในยุคแห่งนวัตกรรม (พ.ศ. 2529 ถึงปัจจุบัน). วิทยานิพนธ์สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สถาบันศึกษาระหว่างประเทศ, หน้า 43-37

และมีประสิทธิผลในองค์กรระดับภูมิภาคหลายแห่ง เช่น อาเซียน เอเปค อาเซมและกำลังเจรจาเพื่อเข้าเป็นสมาชิก WTO ในช่วงต้นศตวรรษ การมีส่วนร่วมของเวียดนามต่อองค์กรระหว่างประเทศและจะช่วยยกสถานะและศักดิ์ศรีในเวทีระหว่างประเทศ อีกทั้งบทบาทที่แข็งขันของเวียดนามในสหประชาชาตินั้นได้รับการยอมรับและให้ความสำคัญอย่างสูงในหลาย ๆ ประเทศดังนั้นจึงเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งของเวียดนามสำหรับสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในช่วงปี 2008 ถึงปี 2009

ด้วยความตระหนักถึงความจริงที่ว่าโลกทุกวันนี้เผชิญกับปัญหาในระดับโลกหลายอย่างซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ในแต่ละประเทศเวียดนามได้ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศอื่น ๆ และองค์กรระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาท้าทายทั่วไป เช่น โรคระบาดความยากจน มลพิษและการค้ายาเสพติด ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่เหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน เวียดนามได้เข้าร่วมประเทศอื่น ๆ ในการต่อสู้กับการก่อการร้ายทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อขจัดภัยคุกคามจากการก่อการร้ายต่อความมั่นคงและความมั่นคงของประเทศ ความพยายามที่เวียดนามนำไปใช้อย่างชัดเจนแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อพันธมิตรในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศดังนั้นจึงเป็นไปเพื่อเพื่อสันติภาพความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ¹²

4.2.3 นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจสำหรับนักลงทุนต่างชาติ

4.2.3.1 ช่องทางการลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ

เนื่องจากเวียดนามมีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบด้านการลงทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความโปร่งใสเท่าเทียมระหว่างนักลงทุนท้องถิ่นกับนักลงทุนต่างชาติ โดยรัฐบาลออกกฎหมายองค์กรธุรกิจฉบับใหม่ภายใต้กรอบ Unified Enterprise Law ที่ 60-2005-QH11 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคมปี 2006 เป็นต้นมา ประกอบด้วย กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ (Law on Foreign Investment) กฎหมายองค์กรธุรกิจ (Law of Enterprise) ซึ่งมีรายละเอียดมากถึง 171 มาตรารวมถึงกฎหมายรัฐวิสาหกิจ (Law on State-owned Enterprise) โดยมี 6 รูปแบบของการลงทุนในเวียดนาม ได้แก่

1. การลงทุนร้อยละ 100

เป็นการลงทุนทุกประเภทที่ชาวต่างชาตินิยมมากที่สุด ใน 10 ปีที่ผ่านมา นักลงทุน 3 อันดับแรกได้แก่ สิงคโปร์ ฮ่องกงและเกาหลีใต้ ซึ่งสลับกันครองอันดับ 1 การจัดอันดับนักลงทุนโดยคำนวณจากทุนจดทะเบียนและลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ปัจจุบันการขอใบอนุญาตลงทุนร้อยละ 100 ทำได้ง่าย สะดวก เกือบทุกนิคมอุตสาหกรรมมีบริการรูปแบบ One stop Service ดำเนินการให้ทั้งหมด

12 รัชญาทิพย์ ศรีพนา. (2541). เมื่อเวียดนามปฏิรูป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการพิมพ์, หน้า 42-66

2. ร่วมทุนกับนักลงทุนท้องถิ่น

ช่วงที่เวียดนามเริ่มเปิดประเทศ การลงทุนลักษณะนี้ ได้รับความนิยมน้อย่างมา เพราะการขอใบอนุญาตในระยะแรกเป็นไปด้วยความยากลำบาก จึงนิยมนักลงทุนท้องถิ่นในการดำเนินการ ต่อมีการขอใบอนุญาต 100% สามารถทำได้ง่ายขึ้น และการร่วมทุนเริ่มมีปัญหา ทำให้การประเภทนี้ไม่ได้รับความนิยมนัก

3. ความร่วมมือทางธุรกิจ

ธุรกิจประเภทนี้มักเป็นการถ่ายทอดทางความรู้ เทคโนโลยี เช่น ธุรกิจโฆษณา และบางธุรกิจที่ยังไม่เปิดให้มีการลงทุนโดยตรง อาทิ ธุรกิจโทรคมนาคม

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>1. ไม่จำเป็นต้องนำเม็ดเงินเข้าไปลงทุน หากมีตัวเสริมอย่างอื่น เช่น เครื่องจักร เทคโนโลยี ตลาด ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อตกลง เมื่อเลิกสัญญาก็สามารถนำกลับมาได้ทั้งหมด</p> <p>2. ไม่ต้องตั้งบริษัทใหม่ สามารถรวมกันมากกว่า 2 บริษัท</p> <p>3. ในอนาคตหากธุรกิจดำเนินไปด้วยดี สามารถจัดตั้งเป็นธุรกิจร่วมทุนได้</p>	<p>อัตราภาษีเหมาจ่ายค่อนข้างสูง เนื่องจากบริษัทเวียดนามจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด</p>

ตารางที่ 3 ข้อดี – ข้อเสียของความร่วมมือทางธุรกิจในเวียดนาม

ที่มา วิชา เศรษฐนาฏและคณะ. (2551). *เจาะตลาดเวียดนามผ่านธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. สมุทรปราการ ; เนชั่นบุ๊คส์

หน้า 42

4. ลงทุนแบบ BOT

หรือ BTO ซึ่งถือเป็นโครงการขนาดใหญ่ ได้แก่ การสร้างถนน สะพาน โรงไฟฟ้า โดยเปิดให้เอกชนสร้างหรือบริหารงานแล้วโอนให้รัฐ (BOT) หรือโอนให้รัฐก่อน จากนั้นจึงบริหาร (BTO) เอกชนจะได้ผลตอบแทนจากการเก็บค่าผ่านทางหรือขายไฟฟ้าตามระยะเวลาของสัมปทานที่ตกลงกัน ด้วยวิธีนี้ทำให้การพัฒนาสาธารณูปโภคขยายตัวอย่างรวดเร็วเพราะไม่ต้องพึ่งพางบประมาณของรัฐ สำหรับการลงทุนแบบ BT ก็คือการสร้างสาธารณูปโภค เมื่อเสร็จและโอนให้รัฐ เป็นการลงทุนที่เกิดขึ้นใหญ่ การลงทุนลักษณะนี้เกิดจากการที่รัฐหรือจังหวัดนั้นๆ ต้องการสาธารณูปโภค แต่ไม่มีงบประมาณ ไม่ค่อยมีคนสนใจลงทุนแบบ BOT หรือ BTO เนื่องจากไม่คุ้มค่าแก่การลงทุน ส่วนการลงทุนแบบ BOO จะเป็นโครงการขนาดใหญ่มากห เช่น การสร้างสนามบิน ผู้ลงทุนจะเป็นทั้งเจ้าของและบริหารงานตลอดไป เนื่องจากเงินลงทุนสูง ใช้เวลานาน โดยเฉพาะกับพื้นที่ห่างไกลที่ยังไม่ได้รับความนิยมนหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว

5. ซื้อบริษัทในเวียดนาม

เป็นการลงทุนที่ง่ายที่สุดซึ่งนักลงทุนต่างชาติสามารถเข้าไปซื้อหุ้นจากกิจการที่กำลังดำเนินธุรกิจอยู่ได้เลย แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ถ้าอยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ ซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 30 และอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 49 เมื่อก่อนปี 2009 ห้ามต่างชาติถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 30 และคนละไม่เกินร้อยละ 15 รวมถึงทำ Trading จนกว่าจะถึงปี 2009 สำหรับชาวต่างชาติ

6. การตั้งสำนักงานตัวแทน

ชาวต่างชาติสามารถตั้งสำนักงานตัวแทนทำกิจกรรมแทนบริษัทแม่ เช่น การมีคณะทำงานด้านการตลาดเพื่อสำรวจความต้องการของตลาด เสนออย่างของสินค้า ให้บริการหลังการขาย ซ่อมบำรุง ตรวจสอบคุณภาพ แต่ไม่สามารถขายสินค้าโดยตรง ต้องให้ผู้สนใจสั่งซื้อจากบริษัทแม่ ซึ่งหมายความว่าสำนักงานตัวแทนห้ามมีรายได้ มีแต่เพียงรายจ่ายซึ่งต้องโอนมาจากต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นค่าจ้างพนักงาน ค่าเช่าสำนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ ฯลฯ การขอใบอนุญาตเปิดสำนักงานตัวแทนได้ง่าย ใช้เวลาไม่เกิน 1 เดือน เสียค่าธรรมเนียม 1 ล้านดอลลาร์เวียดนามเท่านั้น

4.2.3.2 ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษจากทางการเวียดนาม

1. ลงทุนด้านการศึกษา เช่น ก่อตั้งมหาวิทยาลัย หรือ วิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นต้น
2. ธุรกิจด้านสาธารณสุข เช่น ก่อตั้งโรงพยาบาล
3. สาธารณูปโภค เช่น สร้างถนน ทางด่วน โรงไฟฟ้า สะพาน
4. ด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตคอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์
5. วิจัยและค้นคว้า (R&D)

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจะสูงกว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษี อาทิ อัตราภาษีไม่เกินร้อยละ 10 ระยะเวลาปลอดภาษี 10 ปี และสิทธิประโยชน์ด้านภาษีร้อยละ 10 ตลอดอายุโครงการหรือตามใบอนุญาต

4.2.3.3 กฎหมายด้านแรงงาน

สวัสดิการหรือเงินเดือน มีข้อกำหนดต่างๆ ดังนี้

1. เงินเดือนต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ใช้อัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารชาติเวียดนาม กฎหมายระบุให้คงอัตราเงินเดือนเป็นสกุลเงินต่างประเทศ เช่น ธนาคาร สถานทูต กงสุล องค์การระหว่าง

ประเทศ เพียงแต่ว่า ณ วันจ่ายให้จ่ายเป็นเงินสดท้องถิ่นให้อัตราแลกเปลี่ยนของวันนั้นเป็นตัว
คำนวณ

2.ค่าจ้างกะดึก ช่วงเวลา 21.00-05.00 หรือ 22.00. – 06.00 น. ต้องจ่ายเพิ่มร้อยละ 30

3.ไม่ต้องเลี้ยงอาหารแก่ลูกจ้าง แต่ในทางปฏิบัติแต่ละโรงงานมีการเลี้ยงอาหารแก่ลูกจ้าง 1 มื้อเพื่อ
ไม่ให้ลูกจ้างต้องเดินทางกลับไปทานข้าวที่บ้าน บริษัทต่างๆจะจ้างบุคคลภายนอกมาจัดทำอาหารให้ลูกจ้าง
ตกหัวละ 5,500 ด่งหรือจ่ายเงินให้ลูกจ้างไปซื้ออาหารบริเวณรอบโรงงานรับประทาน

4.นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินประกันสังคมร้อยละ 15 ค่าประกันสุขภาพอีกร้อยละ 2 นอกจากนั้นหัก
จากเงินเดือนของลูกจ้างอีกร้อยละ 5 และ อีกร้อยละ 1 หมายความว่านายจ้างจะต้องจ่ายเพิ่มอีกร้อยละ 17 พร้อม
หักจากเงินเดือนลูกจ้างร้อยละ 6 เพื่อนำส่งสรรพากร

แต่สำหรับคนงานต่างชาติ ไม่ต้องจ่ายทั้งนายจ้างและลูกจ้างเนื่องจากไม่เข้าข่ายตามกฎหมาย

5.การรับสมัครงาน นายจ้างสามารถรับเองได้โดยตรง หรือผ่านทางบริษัทจัดหางานของรัฐหรือ
เอกชนก็ได้

6.ทุกสิ้นปีจะต้องจ่ายเงินเดือนที่ 13 หรือ โบนัส ซึ่งปกติจะจ่ายเงินนี้ตอนต้นปีก่อนตรุษญวน(วัน
เดียวกันกับตรุษจีน) แต่ถ้าหากผลประกอบการไม่ดีจะขึ้นอยู่กับนายจ้าง

7.กรณีของการเลิกจ้างไม่ว่าจากฝ่ายใด ลูกจ้างมีสิทธิ์ได้รับเงินชดเชยตามจำนวนปีอีกปีละครึ่งเดือน
คูณด้วยเงินเดือนเดือนสุดท้าย

4.2.3.4 กฎหมายเกี่ยวกับสรรพากร

1.ภาษีกำไรขาดทุน

อัตรามาตรฐานอยู่ที่ร้อยละ 28 สำหรับธุรกิจทั่วไปทั้งที่อยู่และไม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ทั้งบริษัท
ต่างชาติ บริษัทท้องถิ่นหากได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะอยู่ที่ร้อยละ 10,15 และ 20 และมีช่วงยกเว้นภาษี 2
ถึง 4 ปี กับช่วงลดอัตราภาษีลงกึ่งหนึ่ง 3 ถึง 9 ปี เมื่อชำระภาษีครบถ้วนแล้ว สามารถโอนกำไรออกนอก
ประเทศเป็นไตรมาส โดยไม่ต้องเสียภาษีอื่นใดอีก

2.ยอดขาดทุน

สามารถยกยอดออกไปได้เวลา 5 ปี ซึ่งต้องมีการขึ้นทะเบียนกับสรรพากรท้องถิ่นที่กิจการตั้งอยู่

3.ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มี 2 อัตรา ซึ่งชาวต่างชาติกับชาวเวียดนามจ่ายแตกต่างกัน

	ชาวเวียดนาม	ชาวต่างชาติ	อัตราภาษี
รายได้ต่อเดือน	0-5 ล้านบาท	0-8 ล้านบาท	0%
	5-15 ล้านบาท	8-20 ล้านบาท	10%
	15-25 ล้านบาท	20-40 ล้านบาท	20%
	15-40 ล้านบาท	40-80 ล้านบาท	30%
	มากกว่า 40 ล้านบาท	มากกว่า 80 ล้านบาท	40%

ตารางที่ 4 รายได้ต่อการเสียภาษีในเวียดนาม

ที่มา วิชา ศุภชนากุลและคณะ. (2551). เจาะตลาดเวียดนามผ่านธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. สมุทรปราการ ; เนชั่นบุ๊คส์

หน้า 68

4. ไม่มีการหักหย่อน สำหรับเงินภาษีรายได้บุคคลธรรมดา โดยแยกยื่นเป็นรายบุคคลคำนวณจากเงินเดือน

5. ระยะเวลาของการอยู่อาศัยในเวียดนามมีผลต่อการคำนวณภาษี

5.1 หากอยู่ในช่วงภาษีได้น้อยกว่า 183 วัน ต้องเสียภาษีอัตราร้อยละ 25 ของเงินรายได้ปีภาษีหมายถึง 1 ปีมี 365 วัน ให้นับจากวันทำงานไปอีก 365 วัน

5.2 หากอยู่ในช่วงปีภาษีเกินกว่า 183 วัน ให้คำนวณตามอัตราก้าวหน้า ในตาราง

6. ระบบภาษี Worldwide Income ใช้กับชาวต่างชาติ ต่อการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยผู้ที่เสียภาษีเงินได้ในข้อ 5.2 ต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศมาคำนวณเสียภาษีที่เวียดนามด้วย

7. การโอนกำไร หลังจากเสียภาษีกำไรตามอัตราที่กฎหมายกำหนด เมื่อต้องการโอนกำไรกลับประเทศก็สามารถทำได้ โดยไม่ต้องเสียภาษี เช่น Withholding Tax จากนั้นไปแจ้งความจำนงต่อสรรพากรจังหวัด

4.2.3.5 กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเงินตราต่างประเทศ

1. การนำเงินเข้าออก ซึ่งการนำเงินตราต่างประเทศเข้าเวียดนามหากมีมูลค่ารวมกันมากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ จะต้องแจ้งในแบบฟอร์มเข้าออกประเทศ(เจ้าหน้าที่อาชดตรวจ) สำหรับขาออกอนุญาตให้นำเงินตราต่างประเทศออกได้รวมกันไม่เกิน 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ รวมกับเงินเวียดนามอีก 15 ล้านบาท หากเกินกว่ากำหนดจะต้องแจ้งในแบบฟอร์ม หากฝ่าฝืนจะถูกดำเนินคดี

2. การฝากเงิน ชาวต่างชาติสามารถฝากเงินในเวียดนามได้ทั้งสกุลเงินท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ¹³

13 วิชา ศุภชนากุลและคณะ. (2551). เจาะตลาดเวียดนามผ่านธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. สมุทรปราการ ; เนชั่นบุ๊คส์, หน้า 137-70

นอกจากนี้หลังจากนโยบายเปิดประเทศ ทำให้มีต่างชาติเข้ามาลงทุนประเทศจำนวนมาก หนึ่งในนั้นคือประเทศเกาหลีใต้ เกาหลีใต้ได้เปิดความสัมพันธ์อันดีกับเวียดนามตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการวิจัยเรื่อง “เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ” โดยจะกล่าวรายละเอียดในหัวข้อถัดไป

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระหว่างเวียดนามและเกาหลีใต้

เกาหลีใต้และเวียดนามได้เริ่มความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการในปี 1992 โดยความสัมพันธ์เป็นไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม จากการเยือนกันไปมาระหว่างสองประเทศ ในปี 1992 และ 1993 อันมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทางการค้าและการลงทุน นอกจากนี้รัฐบาลเกาหลีใต้ยังให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจแก่เวียดนามในรูปแบบของเงินกู้ เป็นจำนวนเงินถึง 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในรูปแบบความช่วยเหลือให้เปล่าอีก 9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อมาในปี 1994 เกาหลีใต้ได้ตกลงรับชาวเวียดนามประมาณ 60 คน ไปรับการอบรมทางด้านเทคนิคยังประเทศของตนและตกลงที่จะส่งที่ปรึกษา ด้านเทคนิคมาสอนและให้คำแนะนำ ณ ประเทศเวียดนาม ทั้งนี้มีจุดประสงค์ที่จะสอนประสบการณ์และความชำนาญในการพัฒนาภาคเศรษฐกิจบางภาคให้แก่เวียดนาม สำหรับความร่วมมือในระดับเอกชนของเกาหลีใต้นั้นก็พัฒนาไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน อาทิเช่น การให้เงินกู้แก่เวียดนามจากธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออกของเกาหลีใต้(Korea Export-Import Bank) การก่อตั้งศูนย์อบรมอาชีพสำหรับหนุ่มสาวชาวเวียดนาม ด้วยการเชิญชวนคนประมาณ 2,400 คน ไปฝึกงานที่เกาหลีใต้เป็นต้น ส่วนความร่วมมือด้านอื่นๆ อย่างด้านการศึกษาวัฒนธรรมนั้น เวียดนามเคยส่งนักกีฬา กลุ่มนักแสดง และแพทย์ไปแสดงและดูงานยังประเทศเกาหลีใต้ และฝ่ายเกาหลีใต้เอง ก็ได้ให้ความร่วมมือด้วยการก่อตั้งสถาบันเกาหลีศึกษาที่มหาวิทยาลัยโอจิมินห์เป็นต้น¹⁴

4.3.1 Korea Vietnam Free trade assignment (KVNFTA)

เวียดนามและเกาหลีใต้ลงนามในข้อตกลงการค้าเสรีเกาหลี - เวียดนาม (KVNFTA) โดยข้อตกลงดังกล่าวได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ปี 2016 และคาดว่าจะมีส่วนช่วยส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนระหว่างทั้งสองประเทศมากยิ่งขึ้น การค้าทวิภาคีระหว่างเวียดนามและเกาหลีเพิ่มขึ้น 57 เท่าในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาจาก 500,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 1992 เป็น 28.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2014.19 ในปี 2014 เกาหลีเป็นคู่ค้ารายใหญ่อันดับ 3 ของเวียดนามรองจากจีนและสหรัฐอเมริกาในขณะที่เวียดนาม เป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่เป็นอันดับ 6 ของเกาหลี

14 ธัญญาทิพย์ ศรีพนา. (2541). เมื่อเวียดนามปฏิรูป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ด้านสหราชอาณาจักรพิมพ์, หน้า196-203

เบื้องต้น KVNFTA เป็นข้อตกลงการค้าที่ครอบคลุมพร้อมความมุ่งมั่นและความสมดุล ซึ่งตระหนักถึงมิตรภาพที่ยาวนานและความต้องการที่จะกระชับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิด โดยเชื่อมั่นว่าเขตการค้าเสรีจะสร้างการขยายตลาดให้กว้างขึ้นและปลอดภัยสำหรับสินค้าและบริการระหว่างสองประเทศและสภาพแวดล้อมที่มั่นคงและคาดการณ์ได้สำหรับการลงทุนซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของบริษัทในตลาดโลก นอกจากนี้ยังตระหนักถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างกรอบการทำงานเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่กว้างขึ้นและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ประรณนาที่จะส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสการจ้างงานใหม่ และตระหนักถึงความแตกต่างของการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค การค้นหาเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ร่วมกันควบคุมการค้าและการลงทุนของพวกเขาและเพื่อลดหรือกำจัดอุปสรรคในการค้าและการลงทุนระหว่างกันและกัน มีมติให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและการขยายการค้าโลกที่กลมกลืน โดยขจัดอุปสรรคต่อการค้าผ่านการสร้างเขตการค้าเสรี การสร้างสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อตกลง Marrakesh การจัดตั้งองค์การการค้าโลกและข้อตกลงพหุภาคีภูมิภาคและทวิภาคีอื่น ๆ ที่ทั้งสองฝ่ายเป็นภาคี สุดท้ายนี้มุ่งมั่นที่จะต่อยอดตามพันธกรณีภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมระหว่างรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และข้อตกลงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามข้อตกลงกรอบการทำงาน

เขตการค้าเสรีนี้เป็นข้อผูกมัดระดับสูงที่ครอบคลุมและรับประกันความสมดุลของผลประโยชน์ รวมถึงข้อตกลงโครงการ 17 ข้อ 208 ภาคผนวก 15 และข้อตกลงการบังคับใช้ข้อตกลง 1 ฉบับ โดยมีเนื้อหาหลักของข้อตกลงคือ การค้าสินค้าการค้าบริการ (รวมถึงภาคผนวกของบริการโทรคมนาคมบริการทางการเงินการเคลื่อนไหวของบุคคลธรรมดา) การลงทุนและทรัพย์สินทางปัญญามาตรการด้านความปลอดภัยของอาหารและการกักกันสัตว์และพืช (SPS) กฎแหล่งกำเนิดสินค้าการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรการเยียวยาทางการค้าอุปสรรคทางเทคนิคเพื่อการค้า (TBT) อีคอมเมิร์ซการแข่งขันความร่วมมือทางเศรษฐกิจสถาบันและกฎหมาย¹⁵ ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนและความร่วมมือสามารถดูได้ที่ภาคผนวก

4.4 ตัวอย่างของการลงทุนของHYUNDAI MOTOR GROUP ในเวียดนาม

จะไม่กล่าวถึงตัวอย่างการลงทุนที่น่าสนใจของเกาหลี เช่น HYUNDAI MOTOR(ฮยอนไดมอเตอร์) ก็คงมิได้ เนื่องจาก HYUNDAI MOTOR GROUP เป็นกลุ่มนักลงทุนกลุ่มใหญ่ด้านรถยนต์ที่สนใจจะลงทุนในเวียดนาม โดยฮยอนไดมอเตอร์กล่าวว่ากำลังพิจารณาที่จะสร้างโรงงานผลิตรถยนต์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยที่อินโดนีเซียและเวียดนามซึ่งเป็นแหล่งที่เป็นไปได้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายาม

15 FTA Power Korea.(2016). FTA Text. Retrieved 28 January 2020,from <http://www.koreavietnamfta.org/en/selectFtaText.do>

ที่จะกระจายความเสี่ยงหลังจากยอดขายที่ตกต่ำในประเทศจีน ผู้ผลิตรถยนต์ไม่มีโรงงานผลิตรถยนต์ในภูมิภาคแม้ว่าจะมีการประกอบการในอินโดนีเซียและเวียดนามที่รถยนต์ทำจากชุดคิทที่มีการล้มลงอย่างสมบูรณ์ (CKD) ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มส่วนประกอบหลัก และจากการเกิดความไม่พอใจกันระหว่างจีนและเกาหลีใต้เมื่อปี 2018 ซึ่งเกี่ยวกับการวางระบบการป้องกันจีปนาวุธของสหรัฐตามแผนของสหรัฐ (THAAD) การป้องกันพื้นที่สูง (Terminal) ของกองทัพบก ได้ทำลายความน่าเชื่อถือการลงทุนในจีนของฮยอนไดและบริษัทเกาหลีใต้อื่น ๆ ที่ต้องพึ่งพาตลาดจีนมาก

ฮยอนไดคาดว่าจะยอดขายในประเทศจีนจะสูงถึงประมาณ 900,000 คันในปี 2019 ซึ่งเป็นการฟื้นตัวจากระดับต่ำในปี 2018 โดยก่อนหน้านี้สื่อของเกาหลีใต้รายงานเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2016 ว่า Hyundai Motor ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MoU) กับ บริษัท Hyundai Thanh Cong Auto ซึ่งเป็น บริษัท ร่วมทุนระหว่าง Hyundai และ บริษัท Thanh Cong Auto ของเวียดนามเพื่อการก่อสร้าง CKD ใหม่ซึ่งเป็นโรงงานประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ส่งมาจากเกาหลีใต้ ตั้งอยู่ในจังหวัดนินบิญ ในภาคเหนือของเวียดนาม โรงงานแห่งใหม่นี้จะแล้วเสร็จในปี 2018 และจะมุ่งเน้นไปที่การประกอบรถแฮตช์แบครุ่น Grand i10 ผู้ผลิตรถยนต์หวังที่จะเปิดตัว 120,000 หน่วยในตอนแรกและเพิ่มกำลังการผลิตเป็น 240,000 หน่วยต่อปี

ข้อตกลงนี้คาดว่าจะจัดหางานให้กับพนักงานใหม่ 8,000 คนในภูมิภาค อย่างไรก็ตามฮยอนไดไม่ได้เปิดเผยจำนวนเงินลงทุน ในขณะที่ตลาดรถยนต์ของเวียดนามมีขนาดค่อนข้างเล็กในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่กำลังเติบโตในอัตราที่เร็วที่สุดเนื่องจากมีผู้คนจำนวนมากเปลี่ยนจากการใช้รถจักรยานยนต์ไปเป็นรถยนต์ ในปี 2015 มีการจำหน่ายรถยนต์ 210,000 คันในประเทศตามองค์การระหว่างประเทศของผู้ผลิตรถยนต์ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 134,000 คันในปี 2015 อย่างไรก็ตามหลังจากที่เพิ่มขึ้นอย่างน่าประหลาดใจในระดับสูงสุดในรอบ 20 ปีในปี 2016 ยอดขายรถยนต์ในเวียดนามลดลง 10% เมื่อเทียบเป็นรายปีในปี 2017 สู่ระดับ 272,750 ตามตัวเลขล่าสุดจากสมาคมผู้ผลิตรถยนต์เวียดนาม (VAMA) ¹⁶

4.4.1 ตัวอย่างการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ของ HYUNDAI MOTOR GROUP

กลุ่มบริษัท Thanh Cong (แห่งกง) ได้ทำการปรับโครงสร้างธุรกิจด้วยความมุ่งมั่นในการขยายธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์หลังจากความสำเร็จในอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่ม Thanh Cong ซึ่งเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายรถยนต์ในเวียดนามภายใต้ใบอนุญาตของ Hyundai Motor ของเกาหลีใต้กำลังขยายธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ หนึ่งในโครงการที่ใหญ่กว่าที่กลุ่มพัฒนาคือซิลล่ารีสอร์ทคอมเพล็กซ์หรูที่ตั้งอยู่บนหาดเดียนหอกเมืองเดียนบานจังหวัดกว๋างบ๋าย โครงการประกอบด้วยโรงแรมสูง 9 ชั้นและวิลล่าหรู 34 หลัง

16 Vietnam Economic Times.(2018). Hyundai Motor considering plant in Vietnam. Retrieved 10 March 2020, from <https://is.gd/61PqJd>

กลุ่มได้สร้างโครงการอสังหาริมทรัพย์จำนวนมากในปีที่ผ่านมา รวมถึงอาคารอพาร์ทเมนต์หมายเลข 345 Doi Can, Thanh Cong Residence 1 & 2, เขตเมืองเซิงนิเวศวิทยา Cau Doi ทางตอนเหนือและอพาร์ทเมนท์คอมเพล็กซ์ที่หมายเลข 245 Hoang Van Thu, โฮจิมินห์ซิตี กลุ่มก่อตั้ง บริษัท ก่อสร้าง Thanh Cong E&C ซึ่งสร้างโรงงานประกอบรถยนต์ในจังหวัด นินบ่ญูและอาคารสำนักงานใหญ่ของกลุ่มในกรุงฮานอย Thanh Cong E&C เพิ่งเซ็นสัญญาความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับ Hyundai E&C ดังนั้นทั้งสอง บริษัท จะจัดตั้งบริษัท ร่วมทุนเพื่อก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โรงงานอุตสาหกรรมและโครงการขนส่ง นอกจากนี้กลุ่ม Thanh Cong ที่เริ่มต้นธุรกิจเมื่อสองทศวรรษก่อน โดยจัดจำหน่ายยานยนต์อุตสาหกรรมเช่นรถบรรทุกและรถแทรกเตอร์ ได้ร่วมมือกับ บริษัท รถบรรทุกจีนเช่น Dong Feng และ Dong Yang เพื่อนำเข้ายานพาหนะเพื่อจำหน่ายในเวียดนาม ต่อมาในปี 2007 ท่านถิ่นหงเป็นหุ้นส่วนอย่างเป็นทางการของฮุนไดมอเตอร์ในเวียดนามและในปี 2011 ได้เปิดโรงงานประกอบรถยนต์และโรงงานผลิตรถยนต์มูลค่า 40 ล้านดอลลาร์ในจังหวัดนินบ่ญูผลิตรถยนต์ซีดานและ SUV ภายใต้ลิขสิทธิ์ของกลุ่มเกาหลีได้ยอดขายรถยนต์ฮุนไดพุ่งสูงขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ในปี 2018 มีรถยนต์ยี่ห้อฮุนได 63,526 คันที่ขายในตลาดภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในปี 2017 และคิดเป็นประมาณร้อยละ 18 ของรถยนต์ทั้งหมดที่ขายในตลาดภายในประเทศ การเปลี่ยนจากการจัดจำหน่ายรถยนต์เพื่อการผลิตรายการโดยฮุนไดช่วยให้กลุ่ม Thanh Cong เติบโตเป็นหนึ่งใน บริษัท ผู้ผลิตรถยนต์ชั้นนำในเวียดนามด้วยมูลค่าการซื้อขายประมาณ 1 พันล้านดอลลาร์เมื่อปี 2019¹⁷

4.4.2 ตัวอย่างการลงทุนด้านสาธารณูปโภคในเวียดนามของ HYUNDAI MORTOR GROUP

กลุ่มฮยอนไดกำลังมองหาโครงการรถไฟความเร็วสูงข้ามชาติของเวียดนามซึ่งยังขัดแย้งกับความเป็นจริงและค่าใช้จ่ายที่สูง กลุ่มบริษัทข้ามชาติของเกาหลีใต้บริษัทนี้จึงได้บันทึกความสนใจการลงทุนต่อกระทรวงคมนาคมในการประชุมในสัปดาห์แรกของเดือนมิถุนายน เมื่อปี 2019 ที่ผ่านมา

สำหรับโครงการรถไฟความเร็วสูงเหนือ – ใต้ของเวียดนามฮยอนไดได้จัดการแก้ปัญหาและวิธีที่ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนการเงินการก่อสร้างการดำเนินงานและการบำรุงรักษาตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการสนับสนุนการฝึกอบรมนายช่างเงินสำรองประธานกลุ่มกล่าว นอกจากนี้เขายังกล่าวอีกว่าการได้รับเงินทุนสำหรับการลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) รัฐบาลเมื่อวันพุธในสัปดาห์แรกของเดือนมิถุนายน เมื่อปี 2019 ที่ผ่านมาและนโยบายการรับประกันรายได้ขั้นต่ำ (ซึ่งรัฐบาลมอบให้แก่ภาคเอกชนระดับรายได้ขั้นต่ำสำหรับระยะเวลาสัมปทาน) เป็นสิ่งสำคัญ

17 Tran Anh.(2019). Hyundai car manufacturer ventures into real estate. Retrieved 10 March 2020, from <https://e.theleader.vn/hyundai-car-manufacturer-ventures-into-real-estate-1552491527656.htm>

"รัฐบาลควรมีบทบาทเชิงรุกในการกวาดล้างเว็บไซต์รวมถึงการบำรุงรักษา นโยบายที่เป็นมิตรกับนักลงทุน" ทำให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม Le Dinh Tho แข็งกับผู้บริหารสยอนไคว่าเวียดนามกำลังระดมทรัพยากรในประเทศและต่างประเทศจำนวนมากเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งของประเทศผ่านรูปแบบการลงทุนมากมาย ตามร่างล่าสุดของแผนโครงการก่อสร้างทางรถไฟความเร็วสูงจะเริ่มขึ้นในปี 2024 สถาบันฝึกอบรมจะเริ่มขึ้นในปี 2026 การทดสอบจะเริ่มขึ้นในปี 2028 และการเปิดตัวอย่างเป็นทางการในปี 2030 การก่อสร้างจะดำเนินการในสองขั้นตอน โดยมีสองในสามส่วนของเส้นทางจากฮานอยไปยังวินห์บนชายฝั่งทางตอนเหนือตอนกลางและจากโฮจิมินห์ซิตีไปยังนาตรังบนชายฝั่งทางใต้ตอนกลางที่เสร็จสมบูรณ์ในระยะแรก 2020-30 รถไฟความเร็วสูงซึ่งวิ่งระหว่าง 1,559 กิโลเมตร (970 ไมล์) ระหว่างฮานอยและโฮจิมินห์ซิตีคาดว่าจะมีค่าใช้จ่าย 58.71 พันล้านดอลลาร์ อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญในเวทีเมื่อเดือนพฤศจิกายนเมื่อปี 2019 ที่ผ่านมามักกังวลว่าเวียดนามไม่สามารถรับมือกับภาระทางการเงินของโครงการได้ ต้นทุนโครงการที่สูงและผลตอบแทนจากการลงทุนที่ต่ำทำให้การดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนเป็นเรื่องยากและเนื่องจากหนี้สาธารณะสูงมากการใช้เงินทุนของรัฐอาจทำให้ธนาคารแห่งนี้พังทลายลงได้

รองนายกรัฐมนตรี Trinh Dinh Dung ในเดือนเมษายนกล่าวว่าสภาพประเมินค่าทรัพย์สินของรัฐควร "พิจารณาความจำเป็นของโครงการอย่างรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประเทศในแง่ของเศรษฐกิจ การเมืองวัฒนธรรมสังคมสิ่งแวดล้อมความปลอดภัยและการป้องกัน"

Chung Jin-hae กล่าวว่าสยอนไคยังต้องการมีส่วนร่วมในการลงทุนและก่อสร้างโครงการทางด่วนสายเหนือ - ใต้ของเวียดนามซึ่งจะดำเนินการระยะทาง 654 กิโลเมตรจากทางด่วน 2,000 กิโลเมตรเริ่มต้นจาก Nam Dinh ใกล้ฮานอยไปยัง Vinh Long Province ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ของ Ho เมืองจิมินห์ สยอนไคในเกาหลีเองได้สร้างเส้นทางรถไฟความเร็วสูง 6 เส้นทางในเกาหลีใต้เส้นทางรถไฟใต้ดิน 9 สายและ 3 เส้นทางในประเทศนอกเกาหลีใต้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง Tho ขอให้สยอนไคแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการวางแผนและดำเนินโครงการ PPP กับเวียดนาม

การสรุปของรัฐบาลอยู่ใน 10 อันดับที่กระทรวงการวางแผนและการลงทุน (MPI) ระบุไว้ในเอกสารที่เพิ่งส่งไปยังกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ PPP ได้กล่าวว่าการขาดงานรื่นเริงที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนขั้นต่ำและความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทำให้นักลงทุนไม่ต้องลงทุนในโครงการขนาดใหญ่เช่นโครงการ Dau Giay - Phan Thiet และโครงการ Tan Van-Nhon Trach ภายใต้ร่างรัฐบัญญัติ MPI โครงการที่พิจารณารายได้ขั้นต่ำที่เพิ่มขึ้นจะเป็นโครงการที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาและนายกรัฐมนตรี โดยจะได้รับการพิจารณาเป็นรายกรณี

สำหรับโครงการที่เรียกว่า toara ในช่วงห้าปีแรกรายได้ขั้นต่ำที่รับประกันจะเท่ากับร้อยละ 75 ของรายได้โดยประมาณในสัญญา จะลดลงถึงร้อยละ 65 ในอีกห้าปีข้างหน้า อย่างไรก็ตามหากรายได้เกินร้อยละ 125 ของรายได้โดยประมาณในห้าปีแรกของการดำเนินงานและร้อยละ 135 ในห้าปีถัดไปนักลงทุนจะต้องมอบส่วนที่เกินให้กับรัฐบาล มันกำหนดสภาพความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงระยะเวลาหนึ่งเช่นห้าปีและรัฐบาลชดเชยนักลงทุนหากอัตราที่แท้จริงสูงกว่านั้น การเรียกเก็บเงินยังเสนอการรับประกันของรัฐบาลที่จะตอบสนองร้อยละ 30-50 ของความต้องการสกุลเงินต่างประเทศของนักลงทุน ร่างกฎหมาย PPP คาดว่าจะถูกส่งไปยังสภานิติบัญญัติเพื่อการอภิปรายในระหว่างการทำงานที่กำลังดำเนินอยู่ในเดือนนี้และจะได้รับการอนุมัติในครั้งต่อไปในเดือนตุลาคม ของปี 2019¹⁸

4.4.3 ตัวอย่างการลงทุนด้านการเงินในเวียดนามของ HYUNDAI MOTOR GROUP

ฮยอนไค มอเตอร์ยังไม่หยุดแต่เพียงการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์และสาธารณูปโภคของเวียดนามเท่านั้น แต่ยังลงทุนด้านการงานด้วย บัตรเครดิตของฮยอนไค(HYUNDAI CARD) หลังจากที่ประธานของสนับสนุนให้ฮยอนไคมอเตอร์เพิ่มการลงทุน เกาหลีใต้จึงเป็นนักลงทุนต่างชาติที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนาม

ฮยอนไคการ์ด คือ บัตรเครดิตของกลุ่มฮยอนไคมอเตอร์จะรุกตลาดเวียดนาม โดยเซ็นสัญญากับบริษัทไฟแนนซ์ จำกัด เพื่อชุมชน (FCCOM) โดยซื้อหุ้นร้อยละ 50 ใน บริษัทสินเชื่อเพื่อผู้บริโภคของเวียดนามซึ่งมีมูลค่า 49,000 ล้านดอลลาร์ (41.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) นับเป็นครั้งแรกที่ ฮยอนไคการ์ด ได้เข้าสู่ตลาดต่างประเทศโดยตรง ร่วมกับ FCCOM ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ Vietnam Maritime Commercial Commercial Stock Bank (MSB) ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อส่วนบุคคล หลังจาก บริษัท ฮยอนไคการ์ดเข้าซื้อหุ้นใน FCCOM บริษัท บัตรและ MSB จะดำเนินธุรกิจ FCCOM ในฐานะกิจการร่วมค้า ฮยอนไคการ์ดจะมุ่งเน้นไปที่การแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินการตลาดการบริหารความเสี่ยงและการเงินดิจิทัลในขณะที่ MSB ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยกับตลาดในประเทศจะรับผิดชอบด้านการขายและการดำเนินธุรกิจ

กิจการร่วมค้าใหม่จะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ครั้งหลังของปี 2020 เนื่องจากคาดว่าจะได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานด้านการเงินในเกาหลีใต้และเวียดนามภายในไตรมาสแรกของปี 2020 ฮยอนไคการ์ดวางแผนที่จะจัดการกับบัตรเครดิตสินเชื่อบริษัทและสินเชื่อธุรกิจในเวียดนาม อาจกล่าวได้ว่า จะเพิ่มการผนึกกำลังในตลาดเวียดนามผ่านทางตลาดร่วมกับ Hyundai Motor และ Kia Motors

18 Hung Le.(2019). Hyundai Group wants to invest in Vietnam's high-speed rail. Retrieved 17 March 2020, from <https://e.vnexpress.net/news/business/companies/hyundai-group-wants-to-invest-in-vietnam-s-high-speed-rail-3932203.html>

“เนื่องจากการเข้าสู่เวียดนามของเราเป็นการขยายธุรกิจครั้งแรกสู่ตลาดต่างประเทศจึงมีความหมายที่สำคัญสำหรับเรา” เจ้าหน้าที่ของ ฮยอนไดการ์ด กล่าว "จากตลาดเวียดนามเราจะขยายสถานะของเราใน

ตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้" ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา บริษัท บัตรของเกาหลีใต้ได้พยายามขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศเพื่อเพิ่มผลกำไรผ่านการกระจายตลาด ในเดือนกรกฎาคมบัตรชินฮานเริ่มทำธุรกิจ ในเวียดนามอย่างระมัดระวังกับเวียดนามไฟแนนเชียลในเดือนมกราคม ปี 2018 และเปิดตัวชินฮานเวียดนามไฟแนนซ์¹⁹

นอกจากฮยอนไดมอเตอร์กรุ๊ปยังเป็นกำลังสำคัญหลักในการลงทุนจากเกาหลีใต้ บริษัทหนึ่งที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้เลย คือ Lotte Group ซึ่งเป็นเครือบริษัทใหญ่ในเกาหลีที่มีอิทธิพลอยู่ในกลุ่มเซโบลหรือกลุ่มบริษัทผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ ที่ได้มาลงทุนในเวียดนามเช่นเดียวกับฮยอนได โดยการลงทุนของล็อตเต้กรุ๊ปลงทุนด้วยรูปแบบดังต่อไปนี้

4.5 ตัวอย่างของการลงทุนของ LOTTE GROUP ในเวียดนาม

บริษัทล็อตเต้กรุ๊ปของเกาหลีใต้ ได้เปิดตัวการลงทุนในรูปแบบของล็อตเต้ช้อปปิ้งเวียดนาม (ล็อตเต้ มาร์ท) ซึ่งเปิดตัวครั้งแรกในเวียดนามเมื่อปี 2008 ด้วยการ เปิด ล็อตเต้ มาร์ท ไชงฮอน (เขต 7,เมืองโฮจิมินห์ ซิตี้) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในผู้ค้าปลีกต่างชาติรายแรกในเวียดนาม บริษัท ลอตเต้ มาร์ท ได้วางแผนที่จะเพิ่มเงินลงทุนในเวียดนามเป็น 50 ล้านเหรียญสหรัฐ บริษัท ลอตเต้ มาร์ท เป็นของกลุ่ม Lotte Shopping Group ใน RoK ในปี 2008 ได้ร่วมมือกับ บริษัท Minh Van ของเวียดนามด้วยเงินทุนเริ่มต้น 15 ล้านเหรียญสหรัฐ ล็อตเต้ มาร์ท คอมพานีจะมีส่วนช่วยอีก 40 ล้านเหรียญสหรัฐคิดเป็นร้อยละ 80 ของการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ด้วยทุนใหม่ดังกล่าว ลอตเต้ มาร์ท จะเปิดศูนย์ค้าปลีกแห่งที่สามหลังจากที่สองแห่งแรกเปิดในเมืองโฮจิมินห์ซิตี จากนั้นล็อตเต้ มาร์ท ได้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาศูนย์การค้าและซูเปอร์มาร์เก็ต 13 แห่งครอบคลุมเมืองใหญ่ ๆ ในประเทศเช่น โฮจิมินห์ซิตี, ดงไน, บิงห์ดอง , หวงเต่า, หวังเต่า , ถิ่นถิ่น, ดานัง, ฮานอยและคานห์ฮัว โดยล็อตเต้ มาร์ท ตั้งเป้าที่จะเข้าถึงซูเปอร์มาร์เก็ต 60 แห่งภายในปี 2020 ในฐานะผู้บุกเบิกการลงทุนในอุตสาหกรรมค้าปลีกของเวียดนามตั้งแต่ปี 2008 ด้วยรูปแบบการค้าปลีกสมัยใหม่ ล็อตเต้ มาร์ท มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายโดยมีสินค้ากว่า 50,000 รายการ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องใช้ในครัวเรือน แฟชั่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ด้วยคุณภาพที่เหนือกว่าราคาสมเหตุสมผลและบริการอย่างมืออาชีพ²⁰

19 Doanh Doanh.(2019). **Hyundai Card arrives in Vietnam**. Retrieved 17 March 2020, from <http://vneconomicstimes.com/article/banking-finance/hyundai-card-arrives-in-vietnam>

20 INVEST PROCEN.(2015). **LOTTE VIETNAM**. Retrieved 17 March 2020, from <http://investvietnam.gov.vn/en/success-stories.nd/lotte-vietnam.html>

4.5.1 การลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ของ LOTTE GROUP ในเวียดนาม

หน่วยงานลงทะเบียนธุรกิจแห่งชาติของเวียดนามกล่าวว่าบริษัท Lotte FLC JSC เพิ่งจัดตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายนเมื่อปีที่ 2019 นี้ ด้วยเงินทุนทั้งหมด 556.5 พันล้านด่งเวียดนาม หรือ 24.1 ล้านดอลลาร์ เพื่อดำเนินงานด้านการสร้างเมืองอย่างจริงจัง บริษัทแห่งนี้เป็นกิจการร่วมค้าระหว่าง FLC Group ยักษ์ใหญ่ด้านอสังหาริมทรัพย์ของเวียดนามและ Lotte Land ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ Lotte Group ในเกาหลี

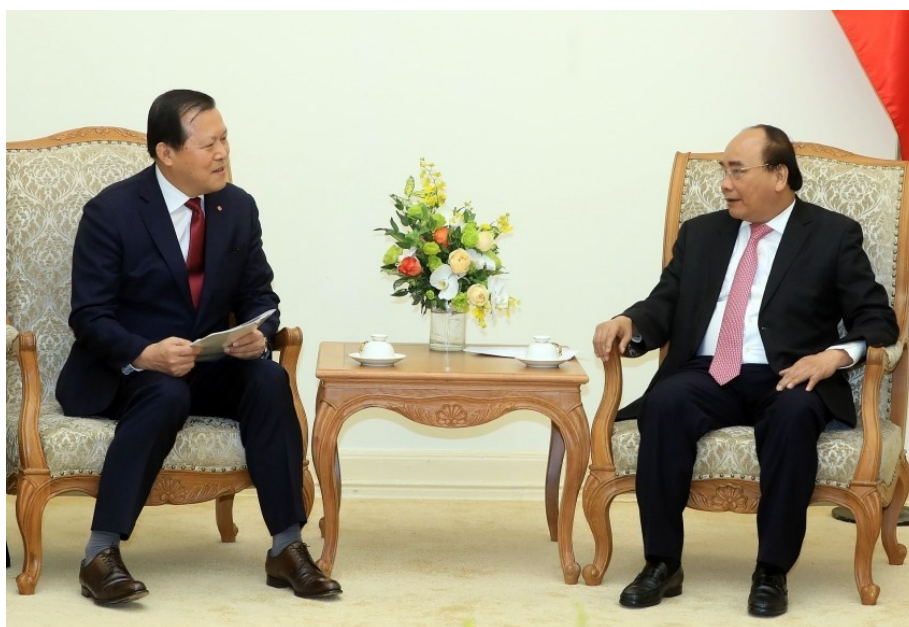
Lotte Land ซึ่งจัดตั้งขึ้นในเวียดนามในเดือนกุมภาพันธ์ในปีเดียวกันเป็นเจ้าของเองในการร่วมหุ้นถึงร้อยละ 60 ของ Lotte FLC FLC และ บริษัทในเครือที่เหลือจะถือหุ้นในส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 40 ของการร่วมทุน ประธานบริษัท FLC Trinh Van Quyet กล่าวในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นในครั้งนั้นว่า บริษัทร่วมทุนจะเปิดตัวโครงการบนที่ดินขนาด 6.4 เฮกเตอร์ในเขต Dai Mo Ward อำเภอ Nam Tu Liem กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มบริษัท FLC ชนะการประมูลที่ดินในปี 2017 ในราคา 8,860 ล้านดอลลาร์เวียดนาม (37.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) แผนงานเบื้องต้นโครงการคาดว่าจะแล้วเสร็จในกลางปี 2019 ประกอบด้วยทาวน์เฮ้าส์ 91 หลัง วิลล่า 54 หลัง โรงเรียนอนุบาลอาคารสูงระฟ้าและอาคารพักอาศัยราคาไม่แพง อย่างไรก็ตามโครงการไม่ได้ดำเนินการตามที่วางแผนไว้ เนื่องจากการขุดบ่อน้ำใน Lotte Land การก่อสร้างคาดว่าจะเริ่มขึ้นในไตรมาสที่สามของปี 2019

Lotte Land ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2019 ด้วยทุนจดทะเบียนมูลค่า 18 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเป็นเจ้าของโดยบริษัทลอตเตเอ็เอ็นเจเนียร์ริงแอนด์คอนสตรัคชัน จำกัด (Lotte E&C) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของกลุ่ม Lotte ในเดือนเมษายนของปี 2019 Lotte Land เสนอทุนถึง 1,106 ล้านดอลลาร์เวียดนาม (48.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และเงินทุนที่ได้รับพร้อมกับความร่วมมือกับ FLC ได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายที่ชัดเจนของ Lotte ในการเพิ่มการลงทุนในตลาดอสังหาริมทรัพย์ของเวียดนาม โดยในช่วงครึ่งแรกของปี Lotte E&C ได้เห็นการข้อเสนอหลายอย่างกับผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่นเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จนในเดือนพฤษภาคมของปีเดียวกัน บริษัทได้ลงนามในความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับกลุ่ม Novaland เพื่อสร้างอพาร์ทเมนต์และดำเนินโครงการพัฒนาเมืองสำหรับเมืองและพื้นที่โดยรอบโครงการในโฮจิมินห์ซิตี้ ซึ่งก่อนหน้านี้ในเดือนมกราคม Lotte E&C ได้รวมพลังกับ Hung Loc Phat Corporation เพื่อพัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์ชื่อ Blue Star ในเขต 7 ของโฮจิมินห์ซิตี้ Lotte E&C ระบุในเวลาที่รอคอยที่จะเร่งการลงทุนในตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่มีศักยภาพของฮานอยและ โฮจิมินห์ซิตี้ผ่านบริษัทที่เป็นเจ้าของธนาคารขนาดใหญ่ ในปี 2018 Lotte E&C ลงนามข้อตกลงกับกลุ่ม Phu Cuong เพื่อพัฒนาโครงการบ้านในเวียดนาม นอกจากอสังหาริมทรัพย์ Lotte E&C ยังได้เข้าไปลงทุนในโครงการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งในท้องถิ่นด้วยรถไฟใต้ดินในกรุงฮานอยและ โฮจิมินห์ซิตี้อีกด้วย²¹

21 Minh Thu.(2019).Lotte shakes hand with FLC to accelerate property investments in Vietnam. Retrieved 17 March 2020, from <https://e.theleader.vn/lotte-shakes-hand-with-flc-to-accelerate-property-investments-in-vietnam-1561710496998.htm>

4.5.2 การขยายการลงทุนของ LOTTE GROUP ในเวียดนามโดยผ่านนายกรัฐมนตรีนองเวียดนาม

เมื่อวันที่ 8 มีนาคมของปี 2018 ณ กรุงฮานอย รองประธานของ Lotte คุณฮวัง คังกยู ได้พบกับ นายกรัฐมนตรีเหงียนชวนพูน นายกรัฐมนตรีของเวียดนาม เพื่ออธิบายธุรกิจของ Lotte ในเวียดนามและหารือเกี่ยวกับการขยายการลงทุนและแผนการความร่วมมือโดยคุณลี กวางยง ประธานบริษัทของ Lotte Asset Development ได้เข้าร่วมการประชุมนี้ด้วย จากข้อมูลของคุณฮวัง คังกยูนั้น Lotte ต้องการลงทุนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนธุรกิจที่ดำเนินการในเวียดนาม อีกทั้งได้กล่าวว่า“ ในอนาคต Lotte จะเป็น บริษัทที่เติบโตไปพร้อมกับเวียดนามผ่านการลงทุนในภาคธุรกิจต่าง ๆ และจัดกิจกรรมการช่วยเหลือสังคม”

รูปที่ 2 รองประธานของ Lotte เข้าพบนายกรัฐมนตรีนองเวียดนาม

ที่ ม ๑ Bich Ngoc.(2018). **Lotte Group increases investment in Vietnam**.Retrieved 17 March 2020, from <https://vietnaminsider.vn/lotte-group-increases-investment-in-vietnam/>

Lotte ทำงานในธุรกิจอาหารและภัตตาคารของเวียดนามมาตั้งแต่ทศวรรษ 1990 และด้วยธุรกิจหลัก เช่นการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการและการก่อสร้าง ที่ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในเวียดนาม โดยกลุ่มนักลงทุนที่ร่วมมือกับ Lotte กำลังดำเนินโครงการขนาดใหญ่สองโครงการ สิ่งแรกคือ Eco-Smart City คอมเพล็กซ์ขนาดใหญ่ที่มีห้างสรรพสินค้าห้างสรรพสินค้าโรงแรมสำนักงานและอพาร์ทเมนต์ในเขตพัฒนาเมือง Thu Thiem ซึ่งเป็นพื้นที่พัฒนาของโฮจิมินห์ซิตี้ ในฮานอยเช่นเดียวกัน กลุ่มนี้ยังดำเนินงาน Lotte Mall Hanoi ด้วยเช่นอพาร์ทเมนต์สำนักงาน โรงแรมศูนย์การค้าและโรงภาพยนตร์ ในขณะเดียวกัน Lotte Center Hanoi ซึ่งเป็นอาคารขนาดใหญ่ที่เปิดในปี 2014 ได้กลายเป็นสถานที่สำคัญในกรุงฮานอยเพื่อยกระดับภาพลักษณ์ของ Lotte²²

²² Bich Ngoc.(2018). **Lotte Group increases investment in Vietnam**.Retrieved 17 March 2020, from <https://vietnaminsider.vn/lotte-group-increases-investment-in-vietnam/>

สรุปท้ายบท

การดำเนินนโยบายของเวียดนามสามารถเห็นได้ชัดจากรูปแบบการลงทุนที่มีให้เลือกถึง 6 แบบซึ่งส่วนมากการลงทุนในช่วงแรกมักจะเป็นแบบร่วมทุนกันเนื่องจากในช่วงนั้นยังต้องการความช่วยเหลือจากคนในท้องถิ่นอยู่ ต่อมาเมื่อรัฐบาลเวียดนามได้เตรียมพร้อมประเทศให้เอื้อแก่การลงทุนด้วยการสร้างศูนย์ One-Stop-Service ขึ้น ทำให้การเข้าถึงและการให้คำปรึกษาด้านการลงทุนเป็นไปด้วยความคล่องตัว ทำให้การลงทุนแบบร้อยละ 100 จึงเป็นที่นิยมมากขึ้น ต่อมาเวียดนามได้เล็งเห็นประโยชน์ของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศต่างๆ ความสัมพันธ์กับประเทศเกาหลีใต้ที่เป็นนักลงทุนอันดับ 3 จึงละลายไปไม่ได้ โดยความสัมพันธ์เริ่มเมื่อปี 1992 โดยทั้งสองฝ่ายต่างเขียนยังประเทศของกันและกัน เกาหลีใต้ที่ประเทศพัฒนามากกว่าถึงเห็นถึงประเทศเล็ก ๆ ที่อาจจะยิ่งใหญ่ได้ในอนาคตจึงส่งผู้เชี่ยวชาญ ช่างเทคนิค สอนเกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้กับเวียดนามและให้เวียดนามส่งคนไปอบรมเรื่องเทคโนโลยียังประเทศของตน อีกทั้งยังให้เงินทุนให้เปล่ากับเวียดนามอีกด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามและเกาหลีใต้เป็นไปด้วยดี จนต่อมาในปี 2016 ได้ลงนามในความร่วมมือในชื่อ KVFTA (Korea Vietnam Free trade assignment) ซึ่งมีข้อบังคับและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทั้งสองประเทศได้ตกลงกัน ทั้งนี้ยังมีตัวอย่างการลงทุนขนาดใหญ่จากเกาหลีใต้อย่าง ฮยundai (HYUNDAI MOTOR GROUP) และ ล็อตเต้ (LOTTE GROUP) ที่เป็นไปตามของตกลงของ KVFTA ซึ่งการวางแผนธุรกิจต่าง ๆ ของทั้งสองบริษัทนั้นผ่านการลงทุนในรูปแบบของ BOT และในส่วนของ LOTTE ได้วางแผนการดำเนินกิจการให้นายกรัฐมนตรีได้รับทราบด้วยนั้น ถือเป็นการลงทุนแบบยักษ์ใหญ่จากประเทศเกาหลีที่มีรัฐบาลเวียดนามคอยสนับสนุน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “นโยบายต่างประเทศทางเศรษฐกิจของเวียดนามต่อประเทศเกาหลีใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา นโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศและเพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับประเทศเวียดนามและการลงทุนในเวียดนาม นอกจากนี้แล้วยังใช้สื่อออนไลน์หลายเว็บไซต์ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาเวียดนาม

ผลการศึกษารูปตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อได้ดังนี้

5.1 นโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศ

จากการศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ พบว่าหลังจากเวียดนามใช้นโยบายโดยเหมยหรือการเปิดประเทศ ซึ่งจะทำให้ตราต่างประเทศสะพัดเข้ามาในประเทศผ่านนโยบายต่างประเทศ ซึ่งนโยบายต่างประเทศที่ดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในเวียดนาม คือ การเปิดให้ต่างชาติลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่

1. การลงทุนร้อยละ 100 ซึ่งใน 10 ปีที่ผ่านมา นักลงทุน 3 อันดับแรกได้แก่ สิงคโปร์ ใต้หวัน และเกาหลีใต้

2. ร่วมทุนกับนักลงทุนท้องถิ่น ช่วงที่เวียดนามเริ่มเปิดประเทศ การลงทุนลักษณะนี้ ได้รับความนิยมน้อยมากเพราะการขอใบอนุญาตในระยะแรกเป็นไปด้วยความยากลำบาก จึงนิยมพึ่งพาคนท้องถิ่นในการดำเนินการ

3. ความร่วมมือทางธุรกิจ ธุรกิจประเภทนี้มักเป็นการถ่ายทอดทางความรู้ เทคโนโลยี เช่น ธุรกิจโฆษณา และบางธุรกิจที่ยังไม่เปิดให้มีการลงทุนโดยตรง อาทิ ธุรกิจโทรคมนาคม

4. ลงทุนแบบ BOT หรือ BTO ซึ่งถือเป็นโครงการขนาดใหญ่ ได้แก่ การสร้างถนน สะพาน โรงไฟฟ้า โดยเปิดให้เอกชนสร้างหรือบริหารงานแล้วโอนให้รัฐ (BOT) หรือโอนให้รัฐก่อน จากนั้นจึงบริหาร (BTO) เอกชนจะได้ผลตอบแทนจากการเก็บค่าผ่านทางหรือขายไฟฟ้าตามระยะเวลาของสัมปทานที่ตกลงกัน

5. ซื้อบริษัทในเวียดนาม เป็นการลงทุนที่ง่ายที่สุดซึ่งนักลงทุนต่างชาติสามารถเข้าไปซื้อหุ้นจากกิจการที่กำลังดำเนินธุรกิจอยู่ได้เลย แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ถ้าอยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ ซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 30 และอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 49 เมื่อก่อนปี 2009 ห้ามต่างชาติถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 30 และคนละไม่เกินร้อยละ 15 รวมถึงทำ Trading จนกว่าจะถึงปี 2009 สำหรับชาวต่างชาติ

6. การตั้งสำนักงานตัวแทน

ชาวต่างชาติสามารถตั้งสำนักงานตัวแทนทำกิจกรรมแทนบริษัทแม่ เช่น การมีคณะทำงานด้านการตลาดเพื่อสำรวจความต้องการของตลาด เสนออย่างของสินค้า ให้บริการหลังการค้ำขาย ซ่อมบำรุง ตรวจสอบคุณภาพ แต่ไม่สามารถขายสินค้าโดยตรง ต้องให้ผู้สนใจสั่งซื้อจากบริษัทแม่

ซึ่งการลงทุนแบบร้อยละ 100 จะได้รับความนิยมจากต่างชาติมากที่สุด เนื่องจากเวียดนามเองได้มีมาตรการรองรับสำหรับนักลงทุนด้วยศูนย์ One-Stop-Service ที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนให้คำปรึกษาแก่นักลงทุนที่สนใจลงทุนในรูปแบบร้อยละ 100 หรือในรูปแบบอื่น ๆ แต่ในตัวอย่าง 4.4. และ 4.5 ที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้นเป็นการร่วมทุนกับนักลงทุนท้องถิ่น เนื่องจากทั้งสองบริษัทได้เข้ามาทำธุรกิจในช่วงที่เปิดประเทศช่วงแรก และในภายหลัง ตัวอย่างที่ 4.4 ได้ลงทุนธุรกิจของตนเองแบบร้อยละ 100 ส่วน 4.5 ได้มีการร่วมทุนมากมายกับนักลงทุนท้องถิ่น อีกทั้งยังได้มีการอธิบายการลงทุนผ่านทางนายกรัฐมนตรีนซึ่งเกี่ยวกับการลงทุนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเปลี่ยนแปลงให้เป็นเมืองที่ทันสมัย อีกทั้งทั้งสองตัวอย่างได้มีแผนการลงทุนแบบ BOT ในส่วนของรถไฟฟ้าความเร็วสูงและส่วนของรถไฟฟ้าของเมืองโฮจิมินห์ซิตี้

5.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

จากการศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามและเกาหลีใต้ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน พบว่านโยบายความสัมพันธ์ด้านการทูตทุกทิศทางของเวียดนามได้เชื่อมโยงไปถึงความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างเวียดนามและเกาหลีใต้ในด้านเศรษฐกิจและการลงทุน เริ่มแรกทั้งสองประเทศผลักดันเชื่อมกันแต่ละประเทศและมีเจรจากัน โดยทางเกาหลีใต้ได้ให้ทุนเปล่า ให้เงินลงทุน และส่งผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคมาช่วยเวียดนาม รวมถึงให้ส่งคนเวียดนามเรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ ด้านอุตสาหกรรมที่ประเทศเกาหลีใต้ จนเมื่อปี 2016 ได้ลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศ ในนาม Korea Vietnam Free trade assignment หรือ KVNFTA ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและการลงทุนที่ทั้งสองประเทศต่างเห็นตรงกันและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเป็นธรรม โดยเชื่อมั่นว่าเขตการค้าเสรีจะสร้างการขยายตลาดให้กว้างขึ้นและปลอดภัยสำหรับสินค้าและบริการระหว่างสองประเทศและสภาพแวดล้อมที่มั่นคงและคาดการณ์ได้สำหรับการลงทุนซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของบริษัทในตลาดโลก

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อมูลของทางเวียดนามที่ถูกเปิดเผยยังมีน้อยอยู่มากทำให้การค้นคว้าติดขัดเวลาหาข้อมูลของทางฝั่งเวียดนามในส่วนของภาษาไทย ข้อมูลยังมีแต่ข้อมูลเก่าและภาษาเวียดนามก็เช่นกัน ส่วนข้อมูลของฝั่งเกาหลีถูกมีการเปิดเผยข้อมูลให้ค้นคว้ามากกว่า แม้จะค้นหาเป็นภาษาอังกฤษแต่ก็ยังสามารถรับข้อมูลที่มากพอควร

2.งานวิจัยชิ้นนี้ไม่ได้ลงรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนใดได้รับความนิยมนักลงทุนเกาหลีได้มากที่สุดแต่เน้นไปที่บริษัทใหญ่ที่เห็นชัดจากการไปทัศนศึกษา ณ ประเทศเวียดนาม

3.นโยบายต่างประเทศของเวียดนามที่เห็นชัดที่สุด คาดว่าจะเป็นนโยบายเปิดประเทศได้อย่างเต็มที่จากนั้นนโยบายการลงทุนต่าง ๆ จึงตามมาในภายหลัง

บรรณานุกรม

1.สื่อสิ่งพิมพ์

หนังสือ

ธัญญาทิพย์ ศรีพนา. (2541). **เมื่อเวียดนามปฏิรูป**.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาคารพิมพ์

ธีระวิทย์. (2542). **เวียดนาม สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมืองและการต่างประเทศ**.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

นรุฒม์ เจริญศรี. (2556). **ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่ ; บีบุ๊ก ก๊อปปี้ปริ้นซ์

ปานจิตต์ พิศวง.(2535).**สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สหามการค้าที่ท้าทายแห่งใหม่ในอินโดจีน**.กรุงเทพฯ : กรมการค้าต่างประเทศ

ฝ่ายวิชาการบริษัทไอโอเน็ค อินเทอร์เน็ต รีซอสเซส จำกัด. (2536). **เปิดประตูการลงทุนสู่เวียดนาม**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี

พ.ประไพพงษ์และอภิชาติ สิริผาคติ. (2551). **เวียดนามตลาดพันล้านที่น่าลงทุน**. กรุงเทพฯ : OFFSET CREATION CO.,LTD

วิทยา ศุภชนากุลและคณะ. (2551). **เจาะตลาดเวียดนามผ่านกูรู**. พิมพ์ครั้งที่ 1. สมุทรปราการ ; เนชั่นบุ๊คส์

อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์,พรพิมล ตริ โชติ,บรรณาธิการ.(2547). **เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : กระบวนการเป็นประชาธิปไตยและการเมืองสมัยใหม่**.กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Charles W. Kegley Jr. And Shannon L. Blanton. (2012). **World Politics Trend and Transformation**, p.366

Harvey, D. (2005). **A Brief History of Neoliberalism**

Karan A. Mingst. (2008). **Essentials of International relations**, p. 249,251

Tran Viet Dung. (2559). **Vietnam Asian Yearbook of International Law**. [Netherlands](#)

Woods,Ngair. (2008). **International Political Economy (IPE): Classical Theories**, p.181.

เอกสารทางวิชาการ

เชิดเกียรติ อัครถาวร.(2536). ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และนโยบายต่างประเทศของเวียดนามภายหลังการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ 6 (ค.ศ.1986). วิทยานิพนธ์สาขาการระหว่างประเทศและการทูต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ัญญาทิพย์ ศรีพนา.(2550). นโยบายต่างประเทศของเวียดนามหลังปี 1986 กรณีนโยบายของเวียดนามต่อไทย.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : เลกเอนด์ฟาวด์แทน พรินดิง จำกัด

ปิยพัฒน์ บุญนาค.(2545). เวียดนามกับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : ศึกษาแนวความร่วมมือในกรอบของกฎเกณฑ์ระหว่างชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LE VIET DUYEN.(2560).กระบวนการพัฒนาสมาคมชาวต่างชาติในเวียดนามกับสมาคมประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ในยุคแห่งนวัตกรรม (พ.ศ. 2529 ถึงปัจจุบัน). วิทยานิพนธ์สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สถาบันศึกษาระหว่างประเทศ

2.สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมส่งเสริมการส่งออก. (2552). การลงทุนจากต่างประเทศของเวียดนาม. เข้าถึงเมื่อ 23 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.ryt9.com/s/expd/504439>

โพสต์ทูเดย์. (2561). เวียดนามบูมท่องเที่ยว เร่งพัฒนาเมืองรับต่างชาติ. เข้าถึงเมื่อ 22 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/aec/news/575230>

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักอาเซียน. (กันยายน 2548). เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2562 จาก<http://www.dtn.go.th/files/58/asia/Vietnam/p1.pdf>

Bich Ngoc.(2018). **Lotte Group increases investment in Vietnam**.Retrieved 17 March 2020, from <https://vietnaminsider.vn/lotte-group-increases-investment-in-vietnam/>

Chinhphu.vn.(2016).**Vietnam, South Korea officially signed a Free Trade Agreement**. Retrieved 10 March 2020, from <https://is.gd/YWqTjE>

Doanh Doanh.(2019). **Hyundai Card arrives in Vietnam**. Retrieved 17 March 2020, from <http://vneconomicstimes.com/article/banking-finance/hyundai-card-arrives-in-vietnam>

FTA Power Korea.(2016). **FTA Text**. Retrieved 28 January 2020, from <http://www.koreavietnamfta.org/en/selectFtaText.do>

Hung Le.(2019). **Hyundai Group wants to invest in Vietnam's high-speed rail**. Retrieved 17 March 2020, from <https://e.vnexpress.net/news/business/companies/hyundai-group-wants-to-invest-in-vietnam-s-high-speed-rail-3932203.html>

INVEST PROCEN.(2015). **LOTTE VIETNAM**. Retrieved 17 March 2020, from <http://investvietnam.gov.vn/en/success-stories.nd/lotte-vietnam.html>

Minh Thu.(2019).**Lotte shakes hand with FLC to accelerate property investments in Vietnam**. Retrieved 17 March 2020, from <https://e.theleader.vn/lotte-shakes-hand-with-flc-to-accelerate-property-investments-in-vietnam-1561710496998.htm>

Tran Anh.(2019). **Hyundai car manufacturer ventures into real estate**. Retrieved 10 March 2020, from <https://e.theleader.vn/hyundai-car-manufacturer-ventures-into-real-estate-1552491527656.htm>

Thu Hoa/VOV5. (2017).**Realation vietnam**. Retrieved 17 August 2019, from <https://1th.me/7bzPo>

Vietnam Economic Times.(2018). **Hyundai Motor considering plant in Vietnam**. Retrieved 10 March 2020, from <https://is.gd/61PqJd>

ภาคผนวก

ภาคผนวก

รายละเอียดของข้อกำหนดต่าง ๆ ใน KVFTA

1. การลงทุน

1.1 ขอบเขตการลงทุน

1.1.1 บทนี้จะมีผลบังคับใช้กับมาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งเกี่ยวกับ

1.1.1.1 นักลงทุนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

1.1.1.2 การลงทุนที่ครอบคลุม

1.2 เพื่อชัดเจนยิ่งขึ้นในส่วนนี้ไม่ได้ผูกมัดภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับการกระทำหรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นหรือสถานการณ์ใด ๆ ที่หยุดอยู่ก่อนวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

1.3 บทนี้จะไม่ใช้กับ

1.3.1 มาตรการที่ภาคีที่เกี่ยวข้องนำมาใช้หรือดูแลโดยฝ่ายจัดซื้อจัดจ้างเอง

1.3.2 การอุดหนุนหรือการมอบให้โดยภาคีหรือเงื่อนไขใด ๆ ที่แนบมากับการรับหรือการรับอย่างต่อเนื่องของเงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุน ไม่ว่าจะมีการเสนอเงินอุดหนุนหรือการให้เงินทุนแก่นักลงทุนในประเทศ หรือ

1.3.3 มาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยภาคีที่มีผลกระทบต่อการใช้บริการโดยผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในอาณาเขตของตนตามบทการค้าบริการ โดยไม่คำนึงว่าภาคีบริการเฉพาะจะกำหนดไว้

2. การค้าบริการ

ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทนี้และบทที่ 8 (การค้าบริการ) บทที่ 8 (การค้าบริการ) จะเหนือกว่าขอบเขตของความไม่สอดคล้องกัน

3. ข้อพึงปฏิบัติ

แต่ละฝ่ายจะต้องให้ผู้ลงทุนของแต่ละฝ่าย เพื่อการลงทุนจะไม่น้อยกว่าการที่ได้รับการคุ้มครองโดยที่การคุ้มครองจะเป็นไปตามการลงทุน ที่การขยายการจัดการการค้าและการขายหรือการจำหน่ายอื่น ๆ ของการลงทุนในอาณาเขตของตน

4. ข้อปฏิบัติต่อการลงทุนที่ได้รับความนิยมสูงสุด

4.1 แต่ละฝ่ายจะต้องให้ความเห็นชอบกับนักลงทุนในการปฏิบัติต่ออีกฝ่ายหนึ่งไม่น้อยไปกว่าความเห็นชอบในสถานการณ์เช่นนี้แก่ผู้ลงทุนที่ไม่ใช่กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งการได้มา การขยายการบริหารจัดการ หรือการจำหน่ายเงินลงทุนอื่น ๆ ในดินแดนของตน

4.2 แต่ละฝ่ายจะยินยอมให้มีการปฏิบัติต่อการลงทุนที่ครอบคลุมไม่น้อยไปกว่าที่จะสอดคล้องกับการลงทุนในอาณาเขตของนักลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งการได้มา การขยายการจัดการดำเนินการ และการขายหรือจำหน่ายเงินลงทุนอื่น ๆ

4.3 การรักษาตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และ 2 จะไม่รวมถึง

4.3.1 การปฏิบัติพิเศษที่ให้แก่นักลงทุนหรือการลงทุนของพวกเขาภายใต้ข้อตกลงทวิภาคี ภูมิภาคหรือระหว่างประเทศที่มีอยู่หรือรูปแบบใด ๆ ของความร่วมมือทางเศรษฐกิจหรือภูมิภาคกับประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มใด ๆ

4.3.2 การให้สิทธิพิเศษที่มีอยู่หรือในอนาคตนั้น ที่ให้แก่นักลงทุนหรือการลงทุนในข้อตกลงหรือข้อตกลงระหว่างหรือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

4.3.3 แม้จะมีวรรค 1 และ 2 หากภาคียอมรับการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนที่ไม่ใช่กลุ่มดังกล่าวใด ๆ หรือการลงทุนของพวกเขาโดยอาศัยข้อตกลงหรือข้อตกลงในอนาคต ที่กลุ่มเป็นกลุ่ม ต่อนักลงทุนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือการลงทุนของพวกเขา อย่างไรก็ตามเมื่อได้รับการร้องขอจากอีกฝ่ายก็จะมีโอกาสที่จะเจรจาผลประโยชน์ที่ได้รับ

5. มาตรฐานการรักษา

5.1 แต่ละฝ่ายจะต้องให้ความคุ้มครองการลงทุนอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมและการคุ้มครองและความมั่นคงอย่างเต็มรูปแบบตามกฎหมายระหว่างประเทศ

5.2 แนวคิดของ“ การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน” และ“ การคุ้มครองและความปลอดภัยอย่างเต็มรูปแบบ” ในข้อนี้ไม่จำเป็นต้องได้รับการปฏิบัตินอกเหนือจากหรือนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎที่ใช้บังคับของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศเพื่อให้ผู้ลงทุนมั่นใจมากขึ้น โดย

5.2.1 "การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน" รวมถึงข้อผูกพันที่จะต้องเป็นไปอย่างยุติธรรมในกระบวนการพิจารณาคดีทางอาญาทางแพ่งหรือทางปกครองตามหลักการของกระบวนการยุติธรรม

5.2.2 “ การคุ้มครองและความปลอดภัยอย่างเต็มรูปแบบ” กำหนดให้แต่ละฝ่ายต้องจัดระดับการคุ้มครองทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางกายภาพของการลงทุนที่ครอบคลุมซึ่งจำเป็นต้องเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ

5.3. การพิจารณาว่ามีการละเมิดบทบัญญัติอื่นของข้อตกลงนี้หรือข้อตกลงระหว่างประเทศแตกต่างกันไม่ได้ระบุว่ามีการฝ่าฝืนข้อนี้

6. การชดเชยความเสียหาย

6.1 แต่ละฝ่ายจะให้ความเห็นชอบกับนักลงทุนของกลุ่มอีกฝ่ายหนึ่งและเพื่อให้ครอบคลุมการลงทุน การรักษาไม่น้อยกว่าการได้รับความเอื้อเฟื้อในสถานการณ์เช่นนี้แก่ผู้ลงทุนของตนเองหรือผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มใด ๆ รักษาที่เกี่ยวข้องกับการสูญเสียที่ได้รับความเดือดร้อนจากการลงทุนในดินแดนของตนเนื่องจากสงครามหรือความขัดแย้งติดอาวุธอื่น ๆ หรือการจลาจล การจลาจลการจลาจลหรือการต่อสู้ทางแพ่งอื่น ๆ

6.2 แม้จะมีวรรค 1 หากนักลงทุนของฝ่ายใดในสถานการณ์ที่อ้างถึงในวรรค 1 ต้องประสบกับความสูญเสียในดินแดนของอีกฝ่ายอันเกิดจาก

6.2.1 การขอการลงทุนหรือส่วนหนึ่งส่วนที่ได้รับความคุ้มครองโดยหน่วยงานหรือหน่วยงานของรัฐ หรือ

6.2.2 การทำลายการลงทุนที่ครอบคลุมหรือบางส่วนโดยกองกำลังหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ตามความจำเป็น

กลุ่มหลังจะต้องชดเชยความเสียหายแก่นักลงทุน โดยชดเชยแก่นักลงทุนตามความเหมาะสม การชดเชยใด ๆ จะต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

7. การถ่ายโอน

7.1. ภาคิแต่ละฝ่ายจะอนุญาตให้มีการถ่ายโอนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมที่จะทำอย่างอิสระและอย่างรวดเร็วในการเข้าและออกจากดินแดนของตน การถ่ายโอนดังกล่าวรวมถึง

7.1.1 เงินทุนเริ่มต้นและจำนวนเพิ่มเติมเพื่อรักษาหรือเพิ่มการลงทุน

7.1.2 กำไรเงินปันผลกำไรจากการลงทุนและเงินที่ได้จากการขายทั้งหมดหรือบางส่วนของการลงทุนที่ครอบคลุมหรือจากการชำระบัญชีบางส่วนหรือทั้งหมดของการลงทุนที่ครอบคลุม

7.1.3 ดอกเบี้ยชำระค่าสิทธิ์ค่าธรรมเนียมการจัดการและความช่วยเหลือด้านเทคนิคและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ

7.1.4 การชำระเงินภายใต้สัญญา รวมถึงสัญญาเงินกู้

7.1.5 การชำระเงินที่เกิดขึ้นจากการระงับข้อพิพาท

7.2 กลุ่มของแต่ละฝ่ายจะอนุญาตให้มีการถ่ายโอนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมที่จะทำในสกุลเงินที่ใช้งานได้อย่างอิสระในอัตราตลาดของการแลกเปลี่ยน ณ เวลาที่โอน

7.3 กลุ่มของแต่ละฝ่ายจะอนุญาตให้ได้รับผลตอบแทนในรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมเพื่อให้ได้รับอนุญาตหรือระบุไว้ในข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างกลุ่มและการลงทุนที่ครอบคลุมหรือนักลงทุนของกลุ่มอีกฝ่ายหนึ่ง

7.4 แม้จะมีวรรค 1 ถึง 3 กลุ่มนั้น ๆ อาจป้องกันการถ่ายโอนโดยการใช้กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศของตนที่เท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติและสุจริต โดยวิธีการดังนี้

7.4.1 การล้มละลายการล้มละลายหรือการคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้

7.4.2 การออกการค้าขายหรือการซื้อขายหลักทรัพย์ฟิวเจอร์สออปชั่นหรืออนุพันธ์

7.4.3 ความผิดทางอาญาหรือทางอาญา

7.4.4 การรายงานทางการเงินหรือบันทึกการโอนเมื่อจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน

7.4.5 ทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำพิพากษาในกระบวนการยุติธรรมหรือการบริหาร

7.4.6 ประกันสังคม การเกษียณอายุสาธารณะหรือโครงการออมทรัพย์ภาคบังคับ

7.4.7 การชดเชยสิทธิของพนักงาน และการเก็บภาษี

8. หลักการพิเศษและข้อกำหนดด้านข้อมูล

1. ไม่มีสิ่งใดในข้อ 3 คือการสื่อความเพื่อป้องกันไม่ให้กลุ่มใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการหลักการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมเช่นข้อกำหนดที่ครอบคลุมการลงทุนที่ถูกระงับขึ้นภายใต้กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศของตน หลักการจะไม่ทำให้การคุ้มครองของกลุ่มการลงทุนลดลงอย่างมีนัยสำคัญต่อนักลงทุนของกลุ่มอีกฝ่ายหนึ่งและครอบคลุมการลงทุนตามหมวดนี้

2. แม้จะมีข้อ 3 และ 4 กลุ่มอาจกำหนดให้นักลงทุนของอีกฝ่ายหนึ่งหรือการลงทุนที่ครอบคลุมเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนนั้นเพียงเพื่อจุดประสงค์ในการให้ข้อมูลหรือทางสถิติ กลุ่มนี้จะต้องปกป้องข้อมูลทางธุรกิจที่เป็นความลับจากการเปิดเผยใด ๆ ที่จะกระทบต่อฐานะการแข่งขันของผู้

ลงทุนหรือการลงทุนที่ครอบคลุม ไม่มีสิ่งใดในวรรณคดีจะตีความเพื่อป้องกัน ฉะนั้นจะได้รับหรือเปิดเผย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศของตนอย่างเสมอภาคและสุจริต

2. การร่วมมือทางเศรษฐกิจ

1. หลักการพื้นฐาน

1.1 ตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันและกันจะต้อง ส่งเสริมความร่วมมือในด้านที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาและ ความสามารถที่แตกต่างกัน

1.2 เพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ทางกลุ่มความร่วมมือจะต้องดำเนินการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลของตนและในกรณีที่ทำเป็น และเหมาะสมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการร่วมมือกันโดยที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้ง สองฝ่ายเป็นหน่วยงานอื่น ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มภาคีที่มีต่อความร่วมมือซึ่งมี ผลประโยชน์ร่วมกันโดยจะร่วมมือกันในรูปแบบของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.3 ยืนยันถึงคุณค่าของความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่กำลังดำเนินการอยู่ระหว่างกลุ่มภาคี จะต้อง เคารพและสนับสนุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ภายใต้กรอบอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อตกลงนี้ ด้วย

1.4 ทั้งสองประเทศต้องรับทราบบทบัญญัติเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงนี้ตามกฎหมายและข้อบังคับในประเทศของตน

2. สาขาความร่วมมือ

2.1 คู่การค้าจะต้องสำรวจและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือบนพื้นฐานของผลประโยชน์ ร่วมกัน

2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมซึ่งอาจรวมถึง

2.2.1 ยานยนต์

2.2.2 เหล็กและโลหะ

2.2.3 ปีโตรเคมี

2.2.4 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และ เครื่องจักร

2.2.5 เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้าและการกระจายและการขนส่ง

2.2.6 ภาคความร่วมมืออื่น ๆ ตามที่ตกลงกัน

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรการประมงและการป่าไม้ อาทิเช่น การปศุสัตว์และการผลิตพืชผล พืชสวน การปรับปรุงเงื่อนไขการลงทุนในด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมถึงตอบสนองความต้องการของนักลงทุนของภาคการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามกฎหมายและข้อบังคับในประเทศที่เกี่ยวข้องของแต่ละกลุ่มการลงทุน นอกจากนี้ยังรวมถึงการจัดการทรัพยากรประมง การจัดการป่าไม้ การแปรรูปจากอาหารและเกษตร และ ภาคความร่วมมืออื่น ๆ ตามที่ตกลงกัน

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎและขั้นตอนการค้าที่อาจรวมถึงมาตรฐานข้อบังคับทางเทคนิคและขั้นตอนการประเมินความสอดคล้อง และการศุลกากร กฎแหล่งกำเนิดสินค้าและด้านอื่น ๆ ของการปฏิบัติตามข้อผูกพันด้านภาษี ทรัพย์สินทางปัญญาและภาคความร่วมมืออื่น ๆ ตามที่อาจตกลงกัน

5. ภาคอื่น ๆ อาทิ นโยบายสนับสนุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถิติและการแข่งขันที่เป็นธรรม โครงสร้างพื้นฐาน การลงทุน การบริการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และ ภาคความร่วมมืออื่น ๆ ตามที่ตกลงกัน

6. รูปแบบของความร่วมมือ

รูปแบบของความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาจรวมถึงความช่วยเหลือด้านเทคนิคการฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ การแลกเปลี่ยนมุมมองและข้อมูล การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ การสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการ การออกแบบและปรับปรุงสถาบัน การจัดทำแผนแม่บทสาขา การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา การแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด การศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยและพัฒนา ร่วมกัน กิจกรรมการค้าและการส่งเสริมการลงทุนร่วมกัน รูปแบบและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และ รูปแบบความร่วมมืออื่น ๆ ตามที่ตกลงกัน

7. การบังคับใช้

7.1 ความร่วมมือจะต้องดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศ

7.2 เพื่อความมุ่งประสงค์ของการดำเนินงานและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "คณะกรรมการ") กลุ่มความร่วมมือจะต้องสรุปการจัดการที่กำหนดรูปแบบและหน้าที่ของคณะกรรมการ

7.3 จะดำเนิน โครงการความร่วมมือในช่วงเวลาที่ตกลงร่วมกัน การดำเนินงานของโครงการดังกล่าวจะต้องได้รับการตรวจสอบและตรวจสอบโดยคณะกรรมการเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

7.4 คำนึงถึงระดับการพัฒนาและขีดความสามารถที่แตกต่างกันทั้งสองประเทศจะต้องมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อตกลงร่วมกัน เงินทุนสำหรับการดำเนินงานของภาคความร่วมมือจะต้องระบุละเอียดในการดำเนินการตามข้อตกลง

8. ทรัพยากรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

8.1 ทั้งสองประเทศจะใช้ร่วมมือกันใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อการปฏิบัติตามบทนี้

8.2 คู่สัญญาจะพยายามจัดหาทรัพยากรทางการเงินและอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานของความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้บทนี้ตามกฎหมายและข้อบังคับในประเทศของตน

8.3 การให้เงินทุนสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้หมวดนี้จะเป็นการตามข้อตกลงร่วมกันโดยคำนึงถึงระดับต่าง ๆ ของการพัฒนา